

Finnish
62-0705

JEHOVAH-JIREH, OSA I

Jehovah-Jireh #1

05.07.1962
Grass Valley, California, USA

tekijä
William Marrion Branham

Tätä kirjaa saa vapaasti jakaa ja monistaa ei-kaupallisiin tarkoituksiin. Tämä lisenssi on yleinen ei-kaupallinen, ei johdannaisia teoksia käsittävä lisenssi. Lisätietoja saa osoitteesta www.biblebelievers.org/messagehub.

Minä rakastan Häntä, minä rakastan Häntä Koska Hän ensin rakasti mua
Ja osti pelastuksesni Puul' Golgatan.

231. Ylistäkäämme nyt Häntä, sanoen, "Ylistys Herralle! Kiitos Sinulle, Herra Jeesus." Me kiitämme Sinua, Herra Jeesus, ihmisten tuomisesta ja Sinun Sanastasi. Ja Se on terävä kuin kaksiteräinen miekka, mutta Se erottaa sydämen ajatukset. Se varmistaa - Se ympärileikkaa maailman, lihan, maailmalliset asiat pois ihmisiltä, ja tekee heidät uusiksi luomuksiksi Kristuksessa. Kuinka me kiitämme Sinua, Isä! Me ylistämme Sinua koko sydämellämme. Kiitos Sinulle heistä, Herra. Olkoot he täytetyt Hengellä! Ottakoon Pyhä Henki heidät hallintaansa ja murtautukoon esiin vanhanaikainen herätys näiden seurakuntien keakuudessa, Herra, joka tulee pyyhkäisemään kaikkialla yhteisöjen lävitse, niin että ne ovat kaikkialla tulossa Jumalan voimasta. Lähetä meille todellinen helluntai, Herra, todellinen Hengen voima takaisin ihmisten elämään. Suo se, Isä.

232. He ovat Sinun. Jumalan armosta, he ovat Sinun. He ovat Abrahamin Siemen, lupauksen mukaan. Suo se, Herra. He uskovat Sinun Sanasi; mikä tahansa Sen vastainen on niinkuin sitä ei olisikaan. He uskovat Sanan, koska he ovat Abrahamin Siemen. He ovat Sinun, Isä, ennaltamäärätty Seurakunta loistamaan viimeisessä päivässä. Kiitos Sinulle, Isä, heistä.

Minä rakastan Häntä...(Kohottakaa nyt kätenne ylistäen Häntä)...minä...(siellä ylhäällä parvekkeilla, sillä tavalla) Koska Hän ensin rakasti mua, Ja...

JEHOVAH-JIREH, OSA I

1. Jääkäämme seisomaan hetkeksi kumartaessamme päämme rukousta varten. Kun kumarramme päämme, kuinka monet haluaisivat tänä iltana olla muistettut rukouksessa, jos teillä on sydämellänne jotakin itä haluaisitte Jumalan tekävän teille, niin kohottakaa vain kätenne. Suokoon Jumala nyt nämä pyynnot, kun kumarramme päämme ja sydämemme Hänen edessään.

2. Taivaallinen Isämme, me lähestymme jälleen Sinun Armon Valtaistuintasi, Jeesuksen Kristusken, suuren Jumalan Pojan Nimessä. Me kiitämme Sinua tilaisuudesta tulla vakuuttuneina, että Sinä tulet kuulemaan ja vastaamaan siihen mitä me pyydämme. Me rukoilemme Isä, että Sinä antaisit anteeksi syntimme, se on, epäuskomme. Ja Isä, me rukoilemme, että Sinä tulisit antamaan meille uskon, ylenpalttisen uskon tänä iltana. Ja Sinä tiedät mitä oli jokaisen käden takana, sydämessä. He tarvitsevat jotakin, Herra. He kohottivat kätensä kunnioittavasti, odottaen jotakin Sinulta, Ja minä rukoilen, Taivaallinen Isä, mitä tahansa se olikin, että se suotaisiin ihmisille.

3. Me kiitämme Sinua eileniltaisesta vierailustasi. Me rukoilemme, että Sinä palaisit luoksemme tänä iltana voiman ja armon runsaudessa ja tulisit antamaan meille sydäntemme kaipaukset, sillä totisesti me kaipaamme tehdä Sinun tahtosi ja nähdä Sinun tahtosi tehdyksi. Ja me tiedämme Sinun tahtosi koskien sairaita, että Sinun selkäsi oli haavoitettu meidän parantumiseksemme, "Hänen haavoillansa meidät parannettiin." Ja Isä, me rukoilemme, että Sinun suuri Tahtosi tulee tehdyksi tänä iltana, antamaan meille runsaasti uskoa uskoa se, niin että jokainen sairas henkilö voi olla parantunut, ja että jokainen kadoksissa oleva henkilö voisi muistaa, että Hänet oli haavoitettu meidän rikkomustemme tähden. Suo se, Herra.

4. Voikoot he tietää, että niin kauan kuin verinen Uhri on Siellä heidän puolestaan, ei Jumala voi nähdä heidän syntejään. Mutta jos he sattuisivat kuolemaan ilman että olisivat julkisesti tunnustaneet Sitä ja vastaanottaneet Sitä, ja olematta uudestisyntyneitä, ei olisi minkäänlaista tapaa koskaan heidän mennä sisälle Valtakuntaan. Ja olkoon tämä se ilta, että jokainen henkilö joka ei ole Veren alla, voi nopeasti pujahtaa Veren alle tänä iltana, Herran Jeesuksen Nimessä. Ja me olemme antava Sinulle ylistyksen. Aamen.

5. On oikein suuri etuoikeus olla täällä jälleen tänä iltana puhumassa. Ja eilen illalla meillä oli niin ihanaa aikaa, Herran vieraillessa luonamme. Mutta pidin teitä liian myöhään. Jostakin syystä en koskaan selviydy siitä ajoissa.

6. Sain ehkä liiankin paljon aurinkoa tänään. Olin... Pieni poikani Joosef on pyydellyt minua uimaan. Niinpä siellä paikassa, johon olemme majoittuneet,

on takapuolella aidattuna pieni uima-allas, ja hän sanoi, “Tule katsomaan, isä, minä osaan uida.”

Minä sanoin, “Hyvä on.”

7. Menin sinne tänä aamuna, otin Raamattuni ja joitakin... kirjoittaakseni joitakin muistiinpanoja. Ja ollessani tutkistelemassa, hän... tässä hän tuli pienet uimahousut yllään, sanoen, “Katsohan minua, isä, minä osaan sukeltaa!” No niin, jos koskaan olen nähnyt sammakon hyppäävän veteen.’... Ja hän nousi ylös pursuttaen vettä nenästään ja suustaan, ja sanoi, “Kuinka minä tein sen?” Minä sanoin, “Hienosti.”

8. Ja aloin ajatella erästä kertaa kun sanoin samat sanat isälleni. Siellä juuri ennen kuin tultiin joelle, oli pieni lammi kko ja meidän lasten täytyi melkein pitää vihreä lima poissa siitä, ja meidän... vettä ei siinä ollut kuin noin viisitoista senttiä. Ja minä sanoin jatkuvasti isälleni, “Minä osaan uida.”

9. Niinpä yhtenä sunnuntai-iltapäivänä isä käveli sinne. Ja heillä oli siellä pieni saippualaatikko. Minä menin sinne pensaiden taakse ja riisin vaatteeni, mitä oli riisuttavaksi; vain vedin irti yhden naulan, tiedättehän. Kuinka monet ovat koskaan nähneet senkaltaista? No niin, vain haalarit yllä, ilman henskeleitä; vain heinäpaalin rautalanka ympärillä hirttolenkillä, kiinnitettynä naulalla. Kun veti tuon naulan irti, niin kaikki mitä täytyi tehdä oli hypätä veteen. Ja niinpä minä nousin tälle saippualaatikolle pitäen kiinni nenästäni, tiedättehän, ja läiskähdin sinne, mudan lentäessä näin korkealle. Isäni istui siellä katselemassa minua. Minä sanoin, “Kuinka se käy minulta?”

10. Hän sanoi, “Tule pois sieltä ja pese itsesi!” Ajattelin kuinka kauan aikaa sitten se oli!”

11. Ja tiedätkö, aika yksinkertaisesti häviää meiltä, eikö niin? Näyttää kuin meillä ei yksinkertaisesti enää olisi aikaa tehdä asioita. Eikä aika odota ketään. Meidän täytyy tehdä työtä kun vielä voimme, koska hetki tulee jolloin tämän sukupolven on mentävä ja toinen tulee tilalle, jos vielä on toinen sukupolvi. Totuudellisesti, sanon sen koko sydämeistäni, (minä en tiedä milloin Hän tulee; kukaan meistä ei tiedä,), mutta totisesti, minä en usko että tulee olemaan toista sukupolvea. Minä uskon että Kristus on tuleva tässä sukupolvessa. Minä en nyt tiedä mihin aikaan, se voi olla tänä iltana, tai se voi olla kymmenen tai kaksikymmentä vuotta tästä hetkestä, mutta minä uskon että Hän on tuleva tässä sukupolvessa. Minä uskon sen. Jos Hän ei tule, haluan kuitenkin elää niinkuin Hän tulisi, koska tiedän että se voi olla viimeinen päiväni, tai se voi olla teidän viimeinen päivänne.

12. Ja sitten, muistakaa, jos me menemme pois ennen Hänen tuloaan, me tulemme olemaan ylhäällä ja Hänen Läsnäolossansa, tai, olemme ylösnousseita

224. Jokainen teistä jotka olette seisomassa, en usko että te olette tulleet uteliaisuudesta, koska olette tulleet karskin ja kovan ja leikkaavan Evankeliumin saarnaamisen jälkeen. Mutta te uskotte Jeesuksen sanoneen että, “Ei kukaan voi tulla Minun tyköni ellei Isäni häntä vedä, ja kaikki jotka Isä on antanut Minulle ovat tuleva.” Se on nyt vahvis tettu Jumalan Sana. Hän sanoi Abrahamille, Hän lupasi ja vannoi valalla, ja täällä te kuulitte Jumalan Äänen tänä iltana ja tulitte siltä pohjalta. Teidän on täytynyt saada anteeksi! Vastaanottakaa se ja uskokaa että Jumala antaa teille anteeksi erehdyksenne ja tästä illasta eteenpäin, Jumalan armosta, te tulette elämään Hänelle lopun elämäänne, ja tekemään kaiken mitä Raamattu opettaa teitä tekemään ja te uskotte että Jumala nyt antaa teille armon tehdä niin, antamalla teille anteeksi menneisyytenne; kohottakaa kätenne, sanoen, “Minä uskon sen koko sydämelläni.” Jumala siunatkoon teitä.

225. Kaikki te Kristityt siellä, jotka olette ylpeitä heistä, sanokaa, “Ylistys Jumalalle heistä!” (Seurakunta sanoo, “Ylistys Jumalalle heistä!”) Sanokaamme se uudestaan. (Veli Branham ja seurakunta sanovat yhdessä, “Ylistys Jumalalle heistä!”) Nouskaamme nyt seisomaan, jokainen. Haluan sävelen tuohon lauluun: Minä rakastan Häntä, minä rakastan Häntä, koska Hän ensin rakasti mua, ja osti pelastukseni Golgatalla.

226. Laulakaamme se nyt kaikki yhdessä, kädet kohotettuina. Hyvä on.

Minä rakastan Häntä, minä rakastan Häntä, koska Hän ensin rakasti mua, Ja osti pelastukseni puul’ Golgatan.

227. Eiko teistä tunnukin todella puhtaaksi hangatulta? Eikö Sana jollakin tavalla puhdistakin teitä ja saa teistä tuntunaan paremmalta? Eikö Se teekin sitä?

228. Te ette usko että minä olen mikään huijari, ettehan? Uskotteko minun olevan Totuu

den? (Seurakunta sanoo, “Aamen!”)

229. Tarkkaan juuri nyt tuota Herran Enkeliä, jota tarkkailen ihmisten yllä, Se on kiertänyt suoraan tämän ryhmän ympäri, joka seisoo täällä ristin muodossa. Jumala Taivaassa! Tuo sama Enkeli jonka te näette tuossa valokuvassa, on täällä juuri nyt tämän ihmisryhmän yllä, vain liikkuen ympäri, minä tarkkailen Sitä paikasta paikkaan. Minä uskon jopa että jokainen sairaus mitä tuossa ryhmässä on, on mennyt. uskon sen koko sydämelläni että jokainen synti on anteeksiannettu.

230. Puristakaamme toinen toistemme käsiä, Sillääikaa kun laulamme “Minä rakastan Häntä.” Sanokaa “Ylistys Herralle!” (Seurakunta sanoo, “Ylistys Herralle!”)

tehneet, ja niin edelleen, tietäen ihmisten nimet ja keitä he olivat ja mitä he olivat tehneet, sellaista mikä on väärin.

221. Ja Sinä sanot nyt Sanassasi, että, "Joka tunnustaa Minut ihmisten edessä, hänet Minä tulen tunnustamaan Isäni ja pyhien Enkelien edessä. Joka häpeää Minua ihmisten edessä, häntä Minä tulen häpeämään Isäni ja pyhien Enkelien edessä." Nyt nämä sisaret ja nämä veljet ovat nousseet seisomaan tänä iltana, seurakuntansa jäsenten ja pastoriensa ja rakkaittensa läsnäollessa, sanoakseen että he eivät häpeä Sinua, vaan häpeävät sitä millä tavalla ovat tehneet. Nyt olen varma, Herra, että Sinä annat heille anteeksi. Sinä lupasit sen» Sinä sanoit, "Joka tunnustaa syntinsä, saa laupeuden." Ja he tunnustavat sen ja heillä on oleva laupeus. Ja Sinä joka voit parantaa sairaita, ja sanot, "Eikö ole aivan yhtä helppoa sanoa 'Sinun syntisi ovat anteeksi annetut sinulle,' kuin sanoa, 'Ota vuoteesi ja kävele'?"

222. Minä vaadin näitä. Minä vaadin jokaisen heistä, Herra. Olen yrittänyt seistä puolestasi kaikki nämä vuodet, ja Sinun Sanasi puolesta. Ja he ovat seisleet tänä iltana Sinun puolestasi, ja minä vaadin heitä. Minä otan heidät ulos maailman kidasta ja annan heidät Sinulle, Herra Jeesus. He ovat voittopalkintoja tämän illan Sanomasta, Jumalan Sanasta. Pidä heidät, Kaikkivaltias Jumala, Pyhän Voimasi alla. Voikoot he kasvaa, voikoon Jumalan Valo välähtää esiin heidän elämässään. Voikoot nuo miehet ja naiset, Herra, alka kasvaa Pyhän Hengen voimassa ja väkevytydessä. Tapahtukoon jotakin joka tulee muuttamaan koko heidän seurakuntansa, ja koko ympäristön siellä missä he ovat. Suo se, Herra. Minä annan heidät Sinulle, he ovat Sinun. He ovat tämän illan kokouksen palkintoja, siitä Sanasta joka on saarnattu. Minä vaadin heidän elämänsä Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Haluan kohdata heidät siellä toisella puolella, kun he ovat kuolemattomia, muutettuina jälleen nuoriksi miehiksi ja naisiksi ja ovat nuoria ja suloisia iäti. He ovat Sinun, Isä. He ovat palkintoja jotka Jumala on antanut Pojalleen, Jeesukselle Kristukselle, Läsnäolonsa ja Jumalan Sanan voimalla. He ovat Sinun, Isä. Isä, minä annan heidät Sinulle, Jeesuksen Kristuksen Nimessä; ja vaadin jokaisen elämiini, jokaisen täällä seisovan elämän. Jokainen tunnustus on vastaanotettu, jokainen synti on anteeksi annettu.

223. Ja jokaiselle täällä seisovalle, minä rukouilen heille Pyhän Hengen voimaa, jatkamaan sen tekemistä mikä on oikein, auttamaan heitä tässä pimeässä hetkessä kun maailma on niin täynnä lumousta. Ja Oi Jumala, auta minua huomen illalla tuomaan se heille selkeästi ja puhtaasti, Herra; leikkaamaan heidät irti tämän maailman lumouksesta, niin että he voisivat olla valmiit kohtaamaan Kristuksen Hänen Tulemuksensa ajalla. Suo se, Isä. Me uskomme Sinua nyt» - Ja sillä aikaa kun päämme ovat kumarretut.

ennenkuin toiset ovat muutettuja. "Herran pasuuna on soiva, kuolleet Kristuksessa nousevat ylös ensin. Sitten me jotka olemme elossa ja jäljellä, olemme muutetut hetkessä, silmänräpäyksessä ja olemme temmatut ylös yhdessä heidän kanssaan, kohtaamaan Herra ilmassa." Katsokaa tämän ylösnousemuksen järjestystä. Näettekö, Jumala tietää että me kaipaamme nähdä rakkaitamme. Ja jos menisimme sinne kohtaamaan Hänet ensin, me katselisimme ympärillemme nähdäksemme josko äiti tai isä ja muut heistä ovat siellä. Mutta katsokaa kuinka Pyhä Henki on sen tehnyt viisaudessaan! Me kohtaamme toinen toisemme ensin ja sitten kun tulemme sinne ja laulamme, "Hämmästyttävä Armo," - silloin tulee olemaan palvonnan aika. Te ajattelette minun toimivan naurettavalla tavalla nyt, mutta katselkaapa minua siellä ylhäällä! Se tulee olemaan ihanaa aikaa minulle ja meille kaikille kun tulemme Sinne.

13. Lukekaamme nyt täällä tänä iltana jotakin tästä siunatusta vanhasta Raamatusta. Menkäämme Roomalaisten 4. lukuun ja lukekaamme osa Roomalaisten Kirjasta. Haluan lukea kahdesta paikasta tänä iltana, Genesiksestä (1.Moos.Kirja) ja Roomalaisten Kirjasta. Nyt Roomalaisten 4. luku, 17. jae. (Niinkuin on kirjoitettu, Minä olen tehnyt sinut monien kansakuntien isäksi,) hänen edessänsä johon hän uskoi, Jumalan, joka eläväksiteki kuolleen, ja kutsui niitä asioita joita ei ole ikäänkuin ne olisivat.

Joka vastoin toivoo uskoi toivossa, että hän voisi tulla monien kansakuntien isäksi, sen mukaisesti mitä oli puhuttu, Niin on sinun siemenesi oleva.

Ja olematta heikko uskossa, hän ei huomioinut omaa ruumistaan joka nyt oli kuollut, kun hän oli noin sata vuotta vanha, eikä myöskään Saaran kohdun kuolleisuutta:

Hän ei horjunut Jumalan lupauksessa epäuskon kautta; vaan oli vahva uskossa, antaen kunnian Jumalalle;

Ja ollen täysin vakuuttunut että, mitä hän oli luvannut, hän oli kykenevä myös tekemään.

Ja senvuoksi se luettiin hänelle vanhurskaudeksi.

Nyt sitä ei kirjoitettu yksin hänen tähtensä, että se oli luettu hänelle;

Vaan meille myös, joille se on oleva luettu, jos me uskomme häneen joka nosti ylös Jeesuksen meidän Herramme kuolleista;

Joka oli annettu meidän rikostemme tähden, ja oli nostettu jälleen ylös meidän vanhurskauttamisemme.

14. Oi, kuinka rakastankaan sitä! Se on yksi suosituimmista Raamatunpaikoistani, koska se osoittaa kuinka positiivinen Jumala oli, kun Hän vannoi tekevänsä sen mitä lupasi. Ja valitsin tämänaiheen, nähdessämme sen uskon jota näimme harjoitettavan täällä eilen illalla, niin ettei yhtään heikkoa henkilöä ollut keskuudessamme, vaan kaikki parantuivat. Kuinka Jumalan voima tuli ja mitä Hän teki! Sitten ajattelin, että jos me voisimme rakentaa jonkin positiivisen ympärille, saavuttaaksemme päämäärämme, niin kuinka ihmeellistä se silloin olisikaan kun tulemme tuohon suureen iltaan, tai huippukohtaan.

15. Ja meidän täytyy muistaa että mitään ei voida tehdä ilman uskoa, ja se täytyy ensin olla tunnustettu. Sillä Hän on uskon Alkuunpanija . sen me tiedämme, eikä mitään voida tehdä ilman uskoa. Ja ilman uskoa on mahdotonta miellyttää Jumalaa.

16. Ja nyt Hän on meidän tunnustuksemme Yli Pappi. Nyt Kuningas Jaakon käänös täällä Hebrealaiskirjassa ilmaisee sen sanalla “profession.” “To profess ja confess,” on sama asia, (Suomeksi molemmat sanat tarkoittavat “tunnustaa.”) Tunnus taa merkitsee “sanoa sama asia”; “Hänen haavoillansa minut on parannettu,” näettehän, ja “Hänen Elämällensä minut on pelastettu.” Ja nyt sitten, ensin, meidän on tunnustettava se; ja Hän istuu Välimiehenä ja ainoana Välimiehenä Jumalan ja ihmisen välillä, ja Hän istuu siellä suorittaakseen esirukousta meidän tunnustuksemme pohjalta siitä mitä Hän on tehnyt, kun me tunnustamme mitä Hän on tehnyt. Miten kestävä ja luja asia se onkaani

17. Ja nyt haluan lukea toisen Kirjoituksen, joka löytyy Genesiksen(1.Moos.) Kirjasta, 22. luvusta, ja aloittakaamme lukeminen noin 7. jakeesta.

Ja Iisak puhui Abrahamille isällensä, ja sanoi, Isäni; ja hän sanoi, Tässä olen, poikani. Ja hän sanoi, Katso tuli ja puut, mutta missä on karitsa polttouhriksi?

Ja Abraham sanoi, Poikani, Jumala on hankkiva itselleen karitsan polttouhriksi: niin he menivät molemmat yhdessä.

Ja he tulivat siihen paikkaan josta Jumala oli sanonut hänelle; ja Abraham rakensi sinne alttarin, ja asetti puut järjestykseen, ja sitoi poikansa Iisakin, ja laski hänet alttarille puiden päälle.

Ja Abraham ojensi kätensä, ja otti veitsen surmataakseen poikansa.

Ja HERRAN enkeli huusi hänelle taivaasta, ja sanoi, Abraham, Abraham: ja hän sanoi, Tässä olen.

213. No niin, jos olemme väärässä, niin sanokaamme että olemme väärässä. Ja armo on runsaana meitä varten tänä iltana. “Hän joka tunnustaa vääryytensä, saa laupeuden. Ja hän joka kätkee syntinsä, ei ole koskaan menestyvä.” Mikä on teidän syntinne? Teidän epäus-konnec Jos te kätkette sen jonkin alle, sanomalla, “Mutta minä olen aivan yhtä hyvä kuin muutkin heistä.” Silloin ette koskaan mene yhtään pidemmälle kuin mihin olette tulleet nyt. Te tulette pysymään sillä tavalla, te ette tule koskaan menemään yhtään pidemmälle, ennenkuin ylitätte tuon esteen ja oikaisette sen. Muistakaa, te ette voi tehdä sitä; teidän täytyy astua Jumalan Sanan ylitse.

214. Ja niin kauan kuin elätte, te tulette aina muistamaan tämän. Niin kauan kuin elätte te tulette muistamaan tämän illan. Muistakaa, minä sanon teille NÄIN SANOO HERRA! Istuin eräässä metsikössä tänä iltapäivänä, rukoilemassa, Hän puhui minulla tästä täällä, sanoen, “Sano se ja kutsu se, ja Minä tulen tekemään jotakin puolestasi.” Ja tässä se on.

Nyt, rukoilkaamme.

215. Taivaallinen Isä, kunnioittavasti ja vilpittömästi tässä kuulijakunnassa seisoo syntisiä juuri nyt. He ovat nousseet ylös istuimiltaan ja kävelleet tänne eteen, tehdäkseen tunnustuksen. Siellä on Kristittyjä jotka ovat tulleet tekemään tunnustuksensa.

216. Täällä on kalliita pikku sisaria, joiden ylle Valo välähti, syvällä sydämessään he tiesivät olleensa väärässä, he tiesivät Raamatun opettavan noita asioita ja he ovat nyt halukkaat luopumaan siitä kaikesta.

217. Täällä seisoo veljiä, kalliita veljiä, elävän Jumalan poikia, jotka johtuen uskontunnustuksesta ja penseästä tilasta, ovat harhailleet ulos maailmaan. He tulevat takaisin tänä iltana, Isä. He tulevat takaisin. Tässä he ovat.

218. Nyt Isä, me käsitämme että kun he nousivat seisomaan, he rikkoivat tieteen sanan, joka sanoo etteivät he voi liikkua ylös, vaan vetovoima pitää teidät alhaalla. Mutta kun he. kohottivat kätensä ja kävelivät tännepäin, he todistivat että heissä oli Henki joka voi tehdä ratkaisun. He ovat tehneet ratkaisun Kristuksen puolesta.

219. Jeesus, tässä ovat Sinun Omat Sanasi, ja tulen vain siteeraamaan niitä Sinulle.

220. Minä annan nämä ihmiset Sinulle tänä iltana, Sinun palvelijanasi. Olen tehnyt aivan niinkuin Sinä käskit minua tekemään, tänään siellä metsässä, ja tässä on aivan tarkalleen mitä Sinä sanoit tulevan tapahtumaan. Ja siellä ovat noiden asioiden todistajat, seisomassa täällä. Todistaaksesi Läsnaolosi, Sinä kuljit yli kuulijakunnan, kertoen ihmisille keitä he olivat ja mitä he olivat

205. En minä. Aivan niinkuin Mooses meni sinne ja kertoi kansalle Herrasta; ja Herra, tuon Tulipatsaan alla, vahvasti Sanan ja osoitti että Se oli oikein. Tuo sama Tulipatsas on aivan täällä kanssamme. Se on sama Kristus, tehden tuon saman asian Pakanain ajalle, niinkuin Hän lupasi tehdä.

206. Mitä se saa minut uskomaan? Että te olette aitoja sydämessänne. Mika sai teidät nousemaan jaloillenne? Koska ympärillänne Jokin sanoi, "Sinä olet väärässä." Se oli nyt Jumala, koska jotkut teistä olette hämillänne seistessänne täällä sillä tavalla ihmisten edessä, tunnustuksen jälkeen. Mutta se osoittaa että se on tämä aito Jokin joka sanoi, "Sinä olet väärässä," ja se tuli Sanan kanssa, erottamisen kautta...

207. Mitä varten nämä lahjat on lähetetty seurakunnalle? Mikä on tuo ensimmäinen lahja? Mikä on tuo ensimmäinen asia? Apostolit (jotka ovat lähetyssaarnaajia), profeetat, opettajat, pastorit, evankelistat. Ne ovat kokonaan Seurakunnan täydellistytymistä varten.

208. Ja minne Herran Sana tulee, kenelle? Herran Sana tuli aina profeetoille, koskaan pettämättä. Se ei ole profetian lahja; profetian lahja on yksi asia, ja toinen on profeetta on syntynyt, Jumalan ennaltamäärämänä. Jee sus Kristus oli Jumalan Poika, ennaltamäärätty Jumalan Poika. Jesaja kertoi Johannes Kas tajasta, seitsemänsataa kaksitoista vuotta ennenkuin hän syntyi, sanoen että hän oli "huu tavan ääni erämaassa." Jumala sanoi Jeremialle, "Ennenkuin edes muodostuit äitisi kohdussa, minä tunsin sinut ja pyhitin sinut ja määräsin sinut profeetaksi kansakunnille."

Ja kun te näette profeettojen ilmestyvän, tuomio on käsillä.

209. No niin,"Tuomio alkaa Jumalan Huoneessa, Jumalan kansalle." Me olemme nyt väärässä! Me olemme telineet väärin! Ja minä uskon että täällä on istumassa tänä iltana niitä, jotka ovat Abrahamin Siemen ja todella ennaltamäärätty Jumalan Valon loistaa niiden ylle; kun Valo osuu siihen, he seisovat. Jotakin täytyy tapahtua, he ovat siellä! Nyt te olette täällä, kumartakaamme päämme ja tunnustakaamme vääryytemme.

210. Syntinen ystävä, jos olet seisomassa tässä ryhmässä täällä, niinkuin siellä on joitakin, häpeä sinulle; mutta siunaus sinulle nyt, kun olet vastaanottanut sen, ja uskonut sen koko sydämelläsi.

211. Te Kristityt, te naiset jotka tiedätte, uskon että te olette hyviä naisia. Minä uskon sen. Jumala voi ilmaista sydämeni tunteen teille. En tarkoita olla ilkeä sinulle, sisar; minulla myös on vaimo ja kaksi nuorta tyttöä. Minä rakastan sinua sisarenani.

212. Ja veli, en halunnut loukata tunteitasi, mutta joskus pieni Sanalla ravisteleminen auttaa sinua.

Ja hän sanoi, Älä laske kättäsi nuorukaisen päälle, äläkä sinä tee mitään hänelle: sillä nyt minä tiedän että sinä pelkäät Jumalaa, koska sinä et evännyt poikaasi, ainoaa poikaasi minulta.

Ja Abraham nosti silmänsä, ja katsoi, ja katso hänen takanaan oli oinas takertunut pensaikkoon sarvistaan: ja Abraham meni ja otti oinaan, ja uhrasi sen polttouhriksi poikansa sijasta.

Ja Abraham antoi sille paikalle nimen Jehova h -jireh : niinkuin on sanottu tähän päivään asti, HERRAN vuorella se nähdään.

18. Haluan ottaa sieltä aiheeksi, jos sitä aiheeksi kutsuttaisiin, Jehovah-jireh, tuo sana merkitsee "Herra hankkii Itselleen uhrin." Jos Hänellä ei ole sellaista, voi Hän hankkia sen. Olen niin kiitollinen siitä. Tämä on nyt suuri aihe! Ja me luimme nyt sieltä, kuinka "Abraham ei horjunut Jumalan lupauksessa epäuskon kautta, vaan oli vahva uskossa, antaen ylistyksen Jumalalle.

19. No niin, Abraham oli se jolle Jumala teki liiton ja antoi lupauksen; eikä yksin Abrahamille, vaan hänen Siemenilleensä hänen jälkeensä, "Abrahamille ja hänen Siemenilleen." Ja muistakaa nyt tämä. Jos me olemme kuolleita Kristuksessa, me olemme Abrahamin Siemen, jos olemme syntyneet uudestaan. Olkaamme nyt todella varovaisia tässä, kun tutkimme tätä opetusta. Ja jos te nyt haluatte kuunnella tarkasti, olen varma että Pyhä Henki tulee paljastamaan sen teille. Te tavoitatte tuon toivon, ja silloin se tulee valaisemaan tämän kaupungin ja kaiken ympärillänne, jos me vain käytämme aikaamme ja saamme kiinni tästä ajatuksesta, mitä Pyhä Henki yrittää antaa meille. Nyt, Abraham oli kutsuttu, ja hänelle tultaisiin antamaan lupaus, Abrahamille ja hänen Siemenilleen.

20. Nyt tänä päivänä on niin paljon sellaista, ystävät, mitä kutsutaan Kristillisyydeksi, ja joka ei ole Kristillisyyttä.

21. Vihaan nyt sanoa tätä. Mutta minä mieluummin seisoisin täällä ja olisin todella suosittu ihmisten keskuudessa, niin että jokainen taputtaisi olalle ja kaikkea sen kaltaista. Mutta sitten minun täytyy kohdata tuo ryhmä Tuomiolla ja tehtävä tili siitä. Niinpä minun on oltava rehellinen.

22. Me voimme nyt katsoa seurakuntia ja maailmaa ja niinkutsuttua Kristillisyyttä, ja nähdä että se on miljoonien mailien päässä Kristillisyydestä. Ja sen on ennustettu Raamatussa olevan sillä tavalla. Monet vastaanottavat nyt Kristuksen sanomalla, "Hyvä on, minä uskon Häneen." Mutta Perkelehän uskoo saman asian. Näettekö? Ja monet heistä yrittävät vastaanottaa sen jonkun tunteen perusteella, sanoen, "Mutta minä puhuin kielillä. Minä tanssin Hengessä." Minä olen nähnyt noitatohoreiden ja perkeleen-tanssijoiden tekvän samoin Afrikassa; varmasti, puhuvan kielillä ja juovan verta ihmisen

pääkallosta ja huutavan avuksi Perkelettä. Äitini on Intiaani, puoliksi Intiaani, ja hänen sukunsa. Olen nähnyt heidän ottavan lyijykynän ja laskevan sen alas sillä tavalla, ja katsellut kuinka tuo lyijykynä liikkui ja kirjoitti tuntemattomalla kielellä ja olen nähnyt kuinka he seisovat siellä ja tulkitsivat sen ja huusivat avuksi Perkelettä. Varmasti. Näettekö? Katsokaahan, te ette voi tehdä sitä tunteilla. Näettehän, teidän elämänne elämä todistaa mitä te olette. Näettekö? Ei väliä minkä kaltaisista aistimuksista on kysymys, te ette voi perustaa Kristillisyyttä millekään aistimukselle.

23. Se on elämä! Jeesus sanoi, “Heidän hedelmistään te olette tunteva heidät.” Ei heidän tunnustuksestaan, eikä sen mukaan mitä he sanovat. Ja Jeesus myös sanoi, “Te lä-hesxytte Minua huulillanne, mutta teidän sydämenne on kaukana Minusta.” Se oli heidän tunnustuksensa. Näettehän, se on teidän elämänne joka sanoo sen. Jos joku sanoo että hän uskoo Jumalaa, ja kieltää yhden Sanan tästä Raamatusta, tai muuttaa Sitä millään tavalla, on sen oltava väärin.

24. Te sanotte, “Ei näillä pikkuasioilla ole mitään väliä.” Varmasti on.

25. Yksi pieni sana oli se joka toi meidät kaikkeen tähän vaivaan; ei niin että Sitä ei olisi uskottu, vaan vain panemalla Se väärälle paikalle. Eeva vain antoi Saatanan tehdä sen, antamalla hänelle johdonmukaisen syyn. Veli Villiaasin luona Santa Mariassa minä juuri puhuin siitä. Se oli se asia joka toi meidät ulos Eedenin Puutarhasta ja aiheutti jokaisen sairaan lapsen. Rukoilin juuri muutama minuutti sitten sisääntullessani erään pienen aivohalvauksesta kärsivän lapsen puolesta, joka makasi siellä. Mikä aiheutti sen? Koska Eeva ei uskonut Sitä, vaan järkeili että sehän olisi johdonmukaista olla niin. Ja se aiheutti jokaisen kuoleman, jokaisen sairauden, jokaisen murheen, jokaisen päänsäryn. Ja kuinka me aiomme päästä takaisin sisälle? Jos se aiheutti tämän kuudeksituhanneksi vuodeksi, niin kuinka me aiomme mennä takaisin sisälle millään vähemmällä kuin pitämällä jokaisen Sanan täydellisesti sillä tavalla kuin Se on kirjoitettu?

26. Perkele voitti taistelussa ihmiskunnan järkeilemällä ihmiskunnan kanssa. Vain järkei-lemällä, “Mutta eikö se ole järkevää että tämä on näin? Sehän on johdonmukaista.” Jos järkeily on vastoin Sanaa, silloin se on väärin. Sana on oikein, juuri sillä tavalla kuin Se on kirjoitettu! Älkää panko Sille mitään yksityistä tulkintaa. Vain sanokaa Se sillä tavalla kuin Se on kirjoitettu, ja uskokaa Se sillä tavalla. Näettekö? Jumala on huolehtinut Siitä. Se on aivan tarkalleen sillä tavalla kuin Sen pitääkin olla, joten uskokaamme Se vain sillä tavalla.

alttarin ympärille. Minä en yksinkertaisesti halua kutsua teitä nimeltä, se ei olisi Kristillistä. Siellä ylhäällä parvekkeella, tulkaa alas, tämä on teidän tilaisuutenne. Tulkaa alas nyt! Tulkaa alttarille ja sanokaa, “Minä tulen, Herra.” Syntinen, löydä tiesi alttarille, tämä voi olla viimeinen tilaisuutesi. Ettekö tahtoisitulla nyt, urkujen soittaessa kauniisti, “Minä tulen, Herra, tulen nyt Sinun tykösi.” Hyvä on, laulakaamme yhdessä nyt,

Minä tulen Herra! Tulen nyt Sinun tykösi!

202. Tahtoisitteko tulla? Tulkaa alas parvekkeelta, tulkaa alas. Tulkaa alttarille. Entä miten on teidän kanssanne, teidän ihmisten jotka tunnustatte olevanne Kristittyjä, Abrahamin Siemenkö? Jumala siunatkoon teitä, naiset. Jumala siunatkoon teitä, sisareni. Kyllä. Jumala varmasti on kunnioittava sitä. Te olette rehellisiä. Ehkä teidän pastorinne ei ole sanonut teille siitä. Menkää kotiin ja ottakaa Raamattunne ja nähkää onko se oikein tai ei. Te tiedätte että se on oikein, ennenkuin edes sanon mitään. Te Helluntailaisnaiset, te ette haluaisi käyttää make-uppia tai mitään sellaista. Raamatussa ei ole sanottu mitään make-upista; vain Iisebel, hän ehosti kasvojaan maalilla ja niin edelleen. Mutta Raamatussa on sanottu teidän pitkistä hiuksistanne, “Ei ole soveliasta naisen edes rukoilla hiukset leikattuina.”

203. Haluatteko oikaista asian Jumalan kanssa, Läsnaolossa kun Hän on täällä? Tehkää se nyt! Nouskaa seisomaan, seiskää Hänen puolestaan! Nouskaa seisomaan ja tulkaa tänne eteen, sanoen, “Minä tulen. Minä tulen näyttämään sen. Haluan koko maailman tietävän että olen väärässä ja haluan olla oikein Jumalan edessä.” Tulkaa nyt!

Minä tulen, Herra! Tulen nyt Sinun tykösi! Pese minut, puhdistat minut Veressä

Joka virtasi Golgatalta. (Uudestaan, kaikki yhdessä!) Minä tulen... (Tulkaa. Siellä on heitä enemmän, muistakaa. Kyllä, niin on) ...minut, puhdistat minut Veressäsi Joka virtasi Golgatalta.

204. Siellä on ihmisiä yhä tulossa, vain jatkakaa rukoilemista. Nyt, ystävät, minä en ole kova taivuttelemaan. Minä uskon että Sana tekee tehtävänsä, kun Se lähtee sinne ulos. Älkää murehduttako Pyhää Henkeä. Se voi olla viimeinen tilaisuus mitä teillä koskaan tulee olemaan; toivon ettei niin ole. Tiedätkö mitä se tekee nähdä teidän myöntävän olevanne väärässä? Se sanoo minulle että siellä on jotakin todellista, että te todella haluatte tehdä oikein. Nyt juuri, urkujen hitaasti soittaessa, sillä aikaa kun minapuhun. Tulkaa, ihmiset, tulkaa suoraan tänne. Haluan teidän yhä tulevan. Tiedätkö mitä nämä ihmiset ovat tehneet? Monet näistä ovat perustavia seurakunnan jäseniä, ja he tietävät että minä olen kertonut Totuuden.

valojen lävitse, ruumiinne tähden» Entä miten on sielunne kanssa? Älkää menkö yhdenkään Jumalan punaisen valon lävitse.

195. Jotkut teistä ovat sairaita» Uskokaa koko sydämellänne. Joku joka on epätoivoinen jostakin, vain usko. Minä osoitan teille josko Hän todella - josko se on Totuus tai ei. Abraham, muistattekko tuon Enkelin tulleen hänen luokseen ja mitä Hän teki? Nähkää onko se sama asia.

196. Tässä istuu nuori rouva, aivan tässä, hänellä on syöpä. Hänellä on kasvain, ja häntä odottaa leikkaus. Hän katsoo minuun nyt, ja nuo punaiset helmet kaulansa ympärillä. Sinä olet Portlandista. Mutta jos sinä... Jos se on oikein, kohota kätesi. Se on oikein. Näettehän? Minä en tunne sinua, me olemme vieraita. Mutta se on totta. Kuinka sinä nyt voit istua siellä, kun sinulla on tarpeeksi uskoa koskettaa Hänen vaatettaan, kun tuo Valon Enkeli tuli yllesi sillä tavalla, Jumalan armo? Vastanota Se, rouva. Usko Se. Eikä vain sitä, vaan usko koko Evankeliumi.

197. Tässä istuu eräs nainen, aivan täällä takana. Katsohan tänne, rouva. Sinä kärsit paksunsuolen vaivasta. Usko koko sydämelläsi. Kyllä, sinä olet minulle vieras. Usko koko sydämelläsi ja tule terveeksi.

198. Siellä vieressäsi istuu mies, hänen täytyy mennä kotiin. Hän ei voi viipyä paljon pidempään. Hänellä on vaiva korvissansa. Hänellä on vaivaa... Hän vilustui ja se aiheutti yskän. Hän ei voi päästä eroon siitä, se on jotenkin - monia komplikaatioita on tullut. Se on oikein, herra. Sinä työskentelet jonkilaisessa paikassa jossa valmistetaan ohjuksia tai jotakin sen kaltaista. Jos nuo asiat ovat totta, kohota kätesi. Hyvä on. Jos sinulla on tarpeeksi uskoa koskettaa Herraa Jeesusta, niin miksi et ole todellinen mies ja usko sitä koko sydämelläsi?

199. Siellä takana istuu eräs rouva, hänellä on jonkinlainen ihotauti, käsissänsä. Hän ei edes tiedä mitä se on. Lääkäri ei edes tiedä mitä se on. Hänellä on ollut se vuosia ja vuosia. Oh, hän ei huomaa sitä, niin varmasti kuin maailma... Ms.Daniels, McDaniels. Siinä se on teille. Ida McDaniels, uskokoko sydämelläsi. Minä en tunne tuota naista, en ole koskaan nähnyt häntä. Mutta siellä on tuo Valo hänen yllään.

200. Mitä se on? Hän tuntee teidät! Ja Hän tietää että te olette väärässä! S EN S AMA JUMALA JOKA PUHUU KAUTTANI TÄLLÄ TAVALLA, PUHUU KAUTTANI SANAN KAUTTA.

201. Nyt jokainen täällä joka tunnistaa Jumalan Läsnäolon ja tietää että olette olleet väärässä, tulkaamme alttarille nyt. Tulkaa tänne hetkeksi, antakaa minun rukoilla puolestanne. Jos tiedätte olleenne väärässä, te haluatte tunnustaa olevanne väärässä, ja jos haluatte olla todellinen Kristitty tästedes, tulkaa tänne

27. No niin, se on Sana, jokainen Sana! Jokainen... Pyhä Henki ihmisessä; jokaisen lauseen Raamatussa, Pyhä Henki teissä tulee vahvistamaan "aamenella," koska Pyhä Henki kirjoitti Raamatun. Ja jos Hän on teissä, niin kuinka Hän voisi sanoa, "Se oli toista aikaa varten, Se oli tätä, tai tuota varten"? Kuinka Hän voisi sanoa sen ja olla Pyhä Henki teissä? Hän ei voi tehdä sitä. Hänen täytyy sanoa Sille "aamen."

28. Nyt, niinkuin sanoin äskettäin, ensimmäinen asia jonka Jumala antoi omilleen linnoittamaan heidät, oli Sana. Eikä Hän ole koskaan muuttanut sitä. Hän ei voi muuttua. Uskontunnustukset eivät kelpaa, kirkkokunnat eivät kelpaa, koulutus ei kelpaa, eivät mitkään nämä asiat, kaikki ne ovat täydellisesti pettäneet ja tulevat pettämään. On ainoastaan yksi asia joka tuletekemään sen, se on Sana.

29. Ja on ainoastaan yksi tapa miten me voimme tulla Sanan mukaan, se on Veren kautta. Se on ainoa paikka missä kukaan on koskaan palvonut Jumalaa - heidän täytyi tulla Veren alle. Mitään muuta valmistelua ei ole tehty. Te ette voi tulla Methodistin nimen alla, te ette voi tulla Helluntailaisen nimen alla, te ette voi tulla Katolisen nimen alla. On tusinoittain toisistaan eroavia Katolisia kirkkoja, Orthodoxit, ja Kreikkalaiset, ja Roomalaiset, ja ne ovat aivan yhtä pahasti jakautuneita kuin Protestantitkin. Protestantit - Methodistit, Baptistit, Presbyterit, Lutherilaiset ja oh, kaiken kaltaiset. Siellä he ovat, näettehän? Mutta on yksi maaperä palvontaa varten, ja se on Veren alla! Ja Veri on Elämä, ja se tulee aina olemaan samaa mieltä Sanan kanssa, aina olemaan Sanan mukainen.

30. No niin, metiedämme että elämä on urospuolisessa, se on veressä, hemoglobiin. Niinpä kana voi munia munan, mutta jos se ei ole ollut uroslinnun kanssa, ei se hautoudu. Tie tenkään ei, koska se ei ole hedelmällinen. Se on tapanani tehdä monia näitä karkeita ilmaisuja, kuten sanoa että naaraslintu voi munia pesäntäyden munia, ja voi olla niille niin uskollinen kuin haluaa olla, hoivata niitä siipiensä alla ja käänellä niitä aina muutaman minuutin välein, niin että ne varmasti kuoriutuisivat. Ja se on pesässä niin uskollisena noille munille, että se tulee nälkäiseksi ja paastoa, kunnes se on niin kurjassa kunnosaa ettei osaa edes lentää pois pesästä. Jos se ei ole ollut uroslinnun kanssa, niin että nuo munat ovat hedelmällisiä, tulevat ne makaamaan siellä pesässä ja mätänemään, jos se ei ole ollut kumppanin kanssa. Tarkalleen.

31. Ja se on suunnilleen mihin meidän seurakuntamme ovat joutuneet, he ovat ottaneet joukon sisälle vain kylmällä muodollisella tunnustuksella, jollakin mystillisellä tanssilla, tai jollakin aistimuksella. Ja mitä he tekevät? Ovat uskomatta Sanaa, kunnes meil-läön vain pesäntäysi mätiä munia. On aika

puhdistaa pesä ja aloittaa uudestaan alusta, kunnes he ovat tulleet kosketukseen Kumppanin, Jeesuksen Kristuksen kanssa ja syntyneet uudestaan Sanasta. Silloin heidän täytyy kuoriutua, koska heissä on Elämä.

32. Jokin aika sitten olin syömässä päivällistä erään vanhan Methodistisaarnaajan kanssa Louisvillessä, ja kuulin Maamiehen Tuntia radiosta; 4-H Clubi oli puhumassa, että, "heillä oli kone joka voi tuottaa maissinjyvän aivan sen kaltaisen jota he kasvattavat pellolla." He sanoivat, "Siitä saa saman kaltaisia maissihiutaleita ja maissileipää, se oli aivan samanlainen maissinjyvä; jos se leikataan halki ja pannaan valojen alle ja viedään laboratorioon tutkittavaksi, on sen sydän aivan oikeassa paikassa ja kaikki muu ja siinä on sama määrä kosteutta, kalkkia, potassiumia ja niin edelleen, aivankuin maissinjyvässä." Hän sanoi, " Hän sanoi, "Jos otatte kourallisen pellolla kasvatetusta säkillisestä ja toisen koneet tekemästä tai, valmistamasta säkillisestä ja sekoitate ne yhteen, ette voi koskaan nähdä niissä mitään eroa luonnollisella silmällä, tai jos leikkaatte sen halki, ei mikään tiede voi löytää niistä mitään eroa. Ainoa tapa miten voitte sanoa mitä mikin on, on hautaamalla ne maahan." Se sanoo sen.

33. Joku voi näyttää Kristityltä, hän saattaa toimia kuin Kristitty, hän voi jäljitellä Kristittyä. Mutta ellei hänen sisällään ole Elämän itua, ei hän voi nuosta ylös jälleen; siellä sisällä on oltava Elämän itu, siellä on oltava Iankaikkinen Elämä.

34. Ja jokainen henkilö joka on tutkinut Kreikankieltä, tietää että tuo sana "Iankaik-' kinen" tulee sanasta Z o e , joka merkitsee "Jumalan Oma Elämä," se osaksi Hänestä; aivan niinkuin te olette osa omasta isästänne. Te tulette osaksi Jumalasta. Ja Jumalan Oma Elämä on jaettu ja pantu teihin, eikä Se voi kuolla, koska Se on Iankaikkinen. Kaikki mikä alkaa, loppuu; mutta Hän ei koskaan alkanut, joten Hän ei voi loppua. Hän on Iankaikkinen ja te olette Iankaikkinen Hänen kanssaan. Te ette voi sen enempää kuolla kuin Hänkään voi kuolla, koska te olette tulleet osaksi Hänestä. Te olette syntyneet Hänestä. Aamen. Jos vain jatkan puhumista siitä, en tule koskaan pääsemään tähän opetukseen.

35. Oi, olen niin iloinen ollessani Kristitty! En vaihtaisi paikkaa kenenkään kanssa maailmassa, en presidenttien enkä kuninkaiden. Jos he antaisivat minulle koko maailman ja sanoisivat että voisin elää miljoonan vuotta ja senjälkeen kuolisin. Mutta miljoona vuotta, sehän ei nyt ole mitään, meidän vain jatkamme elämistä, ilman kuolemaa. Niinpä on suurta olla Kristitty!

36. Olin puhumassa Abrahamista! Menkäämme siihen takaisin. Me olemme nyt Abrahamin Siemen, jos olemme Kristuksessa. Ja sitten jos te olette

Paavali - he veivät hänen ruumiiltaan nenäliinoja ja esiliinoja, ja saastaiset henget lähtivät ulos ihmisistä, taudit erkanivat» Nyt Herra, me emme ole Pyhä Paavali, mutta Sinä olet yhä Jumala, tuo sama Jumala.

190. Eräänä päivänä Israel oli matkalla täyttämässä velvollisuuttaan, ollen menossa luvattuun maahan. Ja jokin oli esteenä heidän tiellään luvattuun maahan, se oli Punainen Meri. Yksi kirjoittaja sanoi, "Jumala katsoi tuon Tulipatsaan lävitse vihasin silmin, ja meri pelästyi ja vetäytyi seiniksi kahta puolta, avaten kuivan polun Israelia varten ylittää luvattuun maahan."

191. Jumala, kun nämä nenäliinat on viety sairaille ja vaivatuille, voikoon Taivaan Jumala katsoa alas Oman Poikansa Veren lävitse, ja voikoon Perkele, joka pitää noita sairaita ihmisiä, pelästyä ja siirtyä pois, kun nämä nenäliinat merkkeinä tästä kokouksesta tänä iltana on laskettu heidän päälleen, kun Sana ja Totuus on tuotu julki; tulkoon sairaat ja vaivatut terveiksi; sydämet jotka ovat särkyneet, ja menevät Savenvalajan Huoneeseen muutaman minuutin kuluttua; suo se että Perkele tulee lähtemään ulos ja ihmiset menemään ylitse tuohon hyvän terveyden maahan, jonka Jumala lupasi heille. Minä lähetän nämä nenäliinat, Jeesuksen Kristuksen Nimessä, sitä tarkoitusta varten. Aamen.

192. Ja Jumala tuntee teidän sydämenne» Hän tietää tilanne. Vain osoittaakseni; ja sallikaa minun sanoa teille, että täällä on suuri joukko ihmisiä,jotka eivät nostaneet käsiään, joiden olisi tullut nostaa se. Nyt jos minä kutsuisin teitä nimeltä täältä korokkeelta, sanoen keitä te olitte, tulisi se loukkaamaan jonkun tunteita. No niin, te olette nähneet minun tekevän sen monta kertaa. Voin todeta Jeesuksen sanoneen, "Antakaa rikkaruohojen ja vehnän kasvaa yhdessä» Enkelit ovat tuleva ja sitova lusteet nippuihin ja polttava ne ensin."

193. Ja se on niputtamisen aika nyt. Kaikki niistä ovat menossa kirkkojen liittoon, kaikki kirkkokunnat. Kyllä. Niin se on. Kirkkojen Neuvostoon - jokainen kirkkokunta on vetämässä suoraan siihen, tuo suuri asia on meneillään. Kaikki ne ovat tulossa takaisin Roomaan, aivan niinkuin niiden on luvattu tekevän, "pedolle tehtiin laiva," tuo voima, kirkkojen liitto, aivan tarkalleen mitä Jumala Sanoi tulevan tapahtumaan. Ja he antavat teidän olla rauhassa ja sanovat teille että teidän sopii tehdä näin, ja pelkäävät sanoa siitä mitään, pelkäävät että se rikkoisi ruokalipun jossakin»

194. Salli minun sanoa sinulle jotakin, veljeni, sisareni, paljastakoon Jumala teille että rakastan teitä, Ei se ole ollakseni erilainen; se on ollakseni rehellinen. Älkää jättäkö mitään sattuman varaan. Te ette ajaisi punaisten

kohdata Jumalaa tuolla tavalla. Te tulette olemaan tuomitut aivan yhtä varmasti kuin minä seison tässä saarnatuolissa. Tarkoitatteko että Helluntaiseurakunta on tullut senkaltaiseen tilaan, että se on niin kovettunut että se häpeää myöntää olevansa väärässä? Älkää tehkö sitä. Jumala olkoon teille armollinen.

183. Minä uskon. Uskokaa. Sallikaa minun vielä odottaa. Juamala siunatkoon sinua siellä, kulta. Jumala siunatkoon sinua, sisar. Se on hyvä. Nostakaa... Jumala siunatkoon sinua. Oikein. Te voitte aivan yhtä hyvin myöntää sen nyt; aamulla se voi olla liian myöhäistä, tunnin kuluttua se voi olla liian myöhäistä. Jumala siunatkoon sinua. Se on vilpittöntä. Jumala siunatkoon sinua. Sanokaa, "Minä olen väärässä." Siihen tarvitaan todellinen henkilö myöntämään että he ovat väärässä. Se on jotakin aitoa. Jumala siunatkoon sinua, rouva. Jumala siunatkoon sinua, rouva. Jumala siunatkoon sinua. Se on oikein. Kyllä, jatkakaa vain rukousta. Jumala siunatkoon sinua. Jos kätenne jääkin minulta näkemättä, ei se jää Häneltä. Hän tietää jokaisen ajatuksen joka on mielessänne. Aivan tarkalleen. Jumala siunatkoon sinua, minä näen kätesi. Se on hyvä. Jumala siunatkoon sinua, nuori nainen. Jumala siunatkoon sinua, sisar. Se on hyvä.

184. Jumala siunatkoon sinua siellä, nuori nainen. Kyllä, elämän käännekohdassa. Ennenkuin nämä asiat ovat kovettaneet nuoren sydämesi, käännyt Jumalan puoleen nyt, kultaseni. Oikein, tee se. Minulla on siellä pieni tytär, noin sinun ikäisesi. Jumala siunatkoon sinia, kultaseni. Jumala siunatkoon sinua. Kyllä, Jumala siunatkoon sinua, sisar.

185. "Joka peittää syntinsä ei ole menestyvä; joka tunnustaa syntinsä saa laupeuden." Jumala siunatkoon sinua. Onko vielä lisää? Siellä takana, ylhäällä parvekkeella. Hän näkee sinut siellä. Hän tietää jokaisen ajatuksen mitä sydämessäsi on. Kohottakaa nyt päanne hetkeksi.

187. Sanoisin että noin viisi tai kuusikymmentä täällä kohottivat kätensä, nuoret ja vanhat» Kiitos teille. Se oli todella hienosti tehty» Minä arvostan teitä. Teistä on toivoa kun olette halukkaat myöntämään olevanne väärässä.

188. Ennenkuin annan alttarikutsun, tulen rukoilemaan näiden nenäliinojen puolesta.

189. Taivaallinen Isä, nämä nenäliinat edustavat sairaita ihmisiä, jotka odottavat, äitejä ja isiä ja lapsia. Meille on opetettu Raamatussa, että kerran he veivät Pyhän Paavalin ruumiilta nenäliinoja ja esiliinoja. Ihmiset näkivät hänet, tiesivät että Jumalan Henki oli hänen yllään. Paavali muisti kuinka Elisa käski palvelijaansa Gehasia, tuon Suunemilaisnaisen tapauksessa, "Ota tämä sauva ja laske se lapsen päälle." Hän tiesi että mitä hän kosketti oli siunattu»

Abrahamin Siemen, on teillä sama usko kuin Abrahamilla oli, koska se on hänen uskonsa josta me puhumme. Erikoisesti seurakunnassa nyt, se on Abrahamin kuninkaallinen Siemen. Siellä oli kaksi Abrahamin siementä. Yksi niistä oli luonnollinen, Iisak; toinen oli Kristus, tuo lupaus. Niinpä Iisakin kautta Israel oli siunattu; Kristuksen kautta hän tuli kansakuntien isäksi. Nä-ettekö? Kuinka paljon suurempi onkaan tuo kuninkaallinen Siemen, kuin Abrahamin luonnollinen siemen. Niinpä jos olette Kristuksessa, on teilläsuper Siemen, super siihen nähden mitä Abraham oli, koska te tulette tuon kuninkaallisen Siemenen, Kristuksen kautta. Jos te olette kuolleita Kristuksessa, silloin te olette Abrahamin lapsia ja teillä on Abrahamin Siemen ja Abrahamin usko. Ja Abrahamin usko oli Jumalan Sanassa huolimatta siitä mitä tapahtui. Hän kutsui niitä asioita joita ei ollut, ikäänkuin ne olisivat, koska Jumala sanoi niin. Mikä lupaus!

37. Menkäämme nyt vähän matkaa taaksepäin perustaksi ajatuksillemme. Menkäämme taakse päin Abrahamin elämässä, ennenkuin tulemme Jehovah-jireh'iin. Menkäämme hieman taakse päin Kirjoituksessa. Menkäämme taaksepäin 12. lukuun. Me luimme täältä 22. luvusta. Menkäämme 12. lukuun, tuohon liittoon joka tehtiin Abrahamille. Nyt tuo liitto , siellä oli ollut kaksi liittoa.

38. Ho niin, Jumala on tehty täydelliseksi kolmissa. Me tunnemme Jumalan laskusanat. Täydellisyys, kolmessä; palvonta, seitsemässä; ja kahdettoista; ja neljäkymmentä, on kiusaus; viisikymmentä, on Riemuvuosi; ja niin edelleen, Jumala lukusanoissaan. No niin, Jumala on täydellistytetty kolmessa; kuten Isä, Poika, Pyhä Henki; vanhurskauttaminen, pyhittäminen, Pyhän Hengen kaste; ja niin edelleen.

39. No niin, siellä oli ollut kaksi liittoa. Yksi niistä oli Adamin liitto. Jumala teki liiton ihmisen kanssa, "Jos sinä teet, Minä teen." Ja ihminen rikkoi sen. Sitten Jumala teki liiton Nooan kanssa; se oli Nooan liitto, ja se rikottiin.

40. Nyt Hän tekee Abrahamin liiton. Ja Abrahamin liitto, Genesiksen 12. luvun mukaan, se oli ilman ehtoja. Senvuoksi se on Iankaikkinen, koska se on ehdoton. Ei miin että "Jos sinä teet, Minä teen." Hän sanoi, "Minä olen jo tehnyt sen." Ei "Minä tulen tekemään sen," vaan "Minä olen tehnyt sen!" Nyt se, oi, se on perusta uskolle. Katsokaahan, ei... Jumala on päättänyt pelastaa ihmisen. Hän teki liiton, "Jos sinä teet, Minä tulen tekemään," ja hän rikkoi sen. Toinen oli "Jos sinä teet, Minä teen," ja hän rikkoi sen. Uiminen ei voi pitää sopimustaan, joten Jumala pelastaa ihmisen armonsa kautta, liiton mukaan joka on ilman ehtoja, se on ehdoton liitto. Oi! Milloinkaan loppumatta, se oli kaikki siitä; kolme, täydellinen. Nooa, Abraham ja ...tarkoitaa... Adam, Nooa ja Abraham. Se on nyt syy miksi me olemme Abrahamin lapsia,

koska tuo liitto ei voi koskaan loppua, koska se on ilman ehtoja. Se ei ole niin että te teette jotakin; se on koska Jumala teki jotakin! Ei niin että te valitsitte Jumalan; vaan Jumala valitsi teidät! Uskotteko te sen? (Seurakunta sanoo, "Aamen!")

41. Uimiset sanovat, "Oi, veli Branham, kuinka minä etsinkään ja etsinkään Jumalaa!" Ettekä te tehneet sitä! Vihaan sanoa sen teille, mutta sitä te ette tehneet. Jumala etsi teidät. Se oli Jumala etsimässä teitä»

42. Jeesus sanoi, "Te ette valinneet Minua; Minä valitsin teidät. Ei kukaan voi tulla Minun tyköni ellei Isä häntä vedä, ja kaikki jotka Isä on antanut Minulle ovat tuleva Minulle. " Näettehän nyt, ettei se ollut niin. Ei kukaan voi kerskata mistään. Se on Jumala! Oi, kuinka ihmeellistä onkaan nähdä Jumalan todellinen armo, kuinka se on!

43. Ja kuinka ihmiset ovatkaan ottaneet armon Sanoman ja tehneet Siitä häpeän! Kuten kallis seurakuntani ja te Baptistit, kun te sekoitatte armon sillä tavalla, te olette todella saaneet sen sotketuksi.

44. Joku sanoi minulle äskettäin, "Veli Branham, tiedätkö että sinä olit hyvä Baptisti."

Minä sanoin, "Tunnen yhä olevani, mutta olen vain noussut hieman korkeammalle."

45. Hän sanoi, "Mutta, kuulehan nyt," hän sanoi, "Abraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi. Mitä Abraham olisi muuta voinut tehdä kuin uskoa?" Ja hän sanoi, "Kun me uskomme Jumalaa, me saamme Pyhän Hengen."

46. Minä sanoin, "Kuinka erilaisella tavalla kuin mitä Pyhä Paavali opetti! Pyhä Paavali sanoi, Apt. 19. luvussa, 'Oletteko saaneet Pyhän Hengen sen jälkeen kun tulitte uskoon?' Ei silloin kun te uskoitte; vaan 'sen jälkeen' kun te uskoitte!"

47. Hän sanoi, "Mutta Abraham uskoi Jumalaa, se oli kaikki mitä hän voi tehdä."

48. Minä sanoin, "Totta. Mutta sitten Jumala antoi hänelle määräyksen ympärileikkauksesta, vahvistukseksi siitä että Hän oli vastaanottanut hänen uskonsa."

49. Ja jos Hän ei vielä ole ympärileikkannut teitä Pyhällä Hengellä, ei Hän vielä ole vastaanottanut teidän uskoanne. Niin se on. Se on sydämen ja hengen ympärileikkaus. Jumala antaa Pyhän Hengen vahvistukseksi siitä että Hän on vastaanottanut teidän uskonne. No niin, jos te vain lakkaatte epäilemästä ja harhailemasta ympäri; ja vain uskotte Jumalaa, tulee Jumala

177. Ja Sinä teit liiton Adamin kanssa, ja toisen Eevan kanssa; Sinä annoit erilaiset liitot, kertakaikkiaan erilaiset, ja sanoit että oli väärin naisen toimia kuin mies. Hän olisi naisellinen, ja hänen pitäisi olla naisellinen, eikä miehekäs. Ja tänä päivänä nainen yrittää olla miehekäs; ja miesnaisellinen.

178. Herra, ja tämä täällä aivan viimeisissä päivissä, aivan täällä Länsirannikolla, aivan täällä sivilisaation lopulla, me näemme naisten turmeltuneen tarkalleen niinkuin he tekivät aluksi. Ja täällä se on tullut sisartemme keskuuteen, Oi Jumala, se yksinkertaisesti murtaa sydämeni, Herra. Ja minä tiedän, että jos se saa minut (syntisen) tuntemaan sillä tavalla, niin mitä se tekeekään Sinulle, nähdä kuinka se on tullut jumalattareksi. Ja tämä uskomaton Hollywoodin synnin lumous! Oli tapana sen olla väärin heidän käydä elokuvissa, ja sitten Perkele heitti sen suoraan heidän koteihinsa, kaiken kaltaiset sensuroimattomat ohjelmat ja karkeuden kadulla.

179. Ja Oi Jumala, se on mielipuolinen aika» Se on neuroottinen aika. Se on aika jolloin ihmiset eivät pysähdy ja kuuntele ja tarkista asiaa. Ja ovat mielenliikutusten alla ja niin edespäin, ja yhä väittävät olevansa Abrahamin Siemen. Jumala, kuinka Sinä sanoit -sen tulevan olemaan, nuo henget olisivat niin lähekkäin viimeisissä päivissä, jäljit-telyineen, kunnes se melkein pettäisi valitutkin, jos se olisi mahdollista. Ja täällä se on. Jumala, älä anna näiden ihmisten, älä anna yhdenkään tehdä sitä. Ole niin hyvä, Isä. Iina rukoulen jokaisen heidän puolestaan. Herran Jeesuksen Nimessä, suo se.

180. Nyt sillä aikaa kun päämme ovat kumarretut. Tekisin mitä tahansa teidän puolestanne. Ja jos huuttaisin ihmisille vain ollakseni ilkeä, ei Jumala koskaan olisi kanssani; en ansaitsisi olla täällä, vaan ansaitsisin olla halonhakkuussa jossakin tai tekemässä jotakin muuta. Mutta, ystävät, se on totta, tutkikaa se ja nähkää eikö se olekin Kirjoituksessa. Ja sen otaksutaan olevan paljastetun tässä viimeisessä päivässä.

181. Oletteko nyt tarpeeksi vilpittömät? Oletteko te todella, syvällä tuon ulkokuoren alla, onko siellä todella jotakin aitoa teissä, niin että olette halukaat myöntämään että olette väärässä? Sillääikaa kun jokainen pää ja sydän on kumarrettuna, syvässä juhlallisessa vihkiytymisessä, tahtositteko kohottaa kätenne ja sanoa, "Rukoile puolestani veli Branham. Minä olen väärässä. Jumalan armosta tulen oikaisemaan sen"? Jumala siunatkoon sinua, sinua, sinua, sinua. Se on oikein, kohottakaa kätenne, Hän näkee sen. Siellä par-vekkeilla, Jumala näkee teidät. Kohottakaa kätenne. Oletteko te, oletteko luopioita?

182. Nyt tässä on joitakin teitä naisia istumassa lyhyin hiuksin, eikä teidän kätenne ole ylhäällä. Mikä teillä on vikana? Te olette väärässä! Älkää yrittäkö

kanssa, koska tänä iltana voi olla viimeinen kerta kun saat siihen mahdollisuuden. Jos häpeätte elämäännne, kutsutte itseänne Jumalan lapseksi, ja elätte sillä tavalla kuin olette eläneet; ja te uskotte että Jumalan Sana on totta ja että te olette väärässä, niin haluan teidän rukoilevan hetken ja pyytävän Jumalaa tutkimaan elämänne. (Veli Branham pitää paussin.) Vain rukoilkaa. (Veli Branham pitää paussin.)

173. Taivaallinen Isä, tämä voisi olla viimeinen ilta monille meistä. Me ajattelempa sitä kuinka muutama ilta sitten Los Angelesissa, eräs vanha seitsemänkymmentä vuotias nainen joka istui siellä, käveli alttarille ja antoi elämänsä Kristukselle. Tuona yönä hän kuoli vuoteessaan. Se oli Jumalan armo tuolla viimeisellä hetkellä. Sen jälkeen kunhän oli elänyt kaikki nuo vuodet tuntematta Häntä, Hän kutsui hänet tuolla viimeisellä hetkellä. Mikä hämmästyttävä armo.

174. Isä Jumala, puhu sydämille täällä tänä iltana. Sinä tiedät tämän tarkoituksen. Sinä tiedät Isä, on tultava aika jolloin jotakin täytyy tapahtua. Me näemme tilanteen, ja millä tavalla se tulee pahemmaksi koko ajan. Ja me käsitämme että Helluntai seurakunnan ajanjakso viimeisissä päivissä, on Laodikean Seurakunta Ajanjakso, ainoa jossa Kristus oli pantu seurakunnan ulkopuolelle, seisten kolkuttamassa ja yrittäen päästä takaisin sisälle. Oi Jumala, ole armollinen.

175. Ja niinkuin nuhtelin sisariamme tänä iltana, Herra, anna heidän tietää että siellä alussa, kun se alkoi, se oli Eeva. Ja täällä se on jälleen. Evankeliumi tuli Sanan mukaan, ja kuinka ja mitä Eeva teki järkeilemällä; jakatsokaa tänä päivänä, katsokaa heidän äitiään, hän ajatteli eri tavalla, saman Raamatun mukaan.

176. Jumala, meidän veljemme, niinkuin minun täytyi puhua heille karkeasti, Herra, olen innokas, minä rakastan heitä. Sinä tiedät että rakastan, Herra. Olen käyttänyt kolme-kymmentä-yksi vuotta täällä heidän puolestaan ja Sinä olet vahvistanut Sanasi ja kaiken muun. Herra, minä en tiedä mitä muuta tehdä. Mutta kun näen sen seurakunnan jota rakastan siinä tilassa, Helluntai seurakunnan joka on seissyt takanani ja kannattanut minua; Jumala, se on Kristillinen rakkaus joka panee leikkaamaan pahan pois siitä. Se on rakkaus joka panee tekemään sen, Isä. Sinä tiedät sen. Ja minä yritän sanoa ihmisille, "Alkää yrittäkö mennä sinne ulos, tehden näitä asioita." Tasoa on laskettu ja me olemme hautoneet esiin kaikenlaista eri uskontunnustustemme ja asioittemme kautta joita olemme tuoneet seurakuntaan ja olemme menneet pois ihmeiden päivistä, ja pois Jumalallisesta parantamisesta ja menneet pois siitä tavasta miten ihmisten tulisi toimia ja pukeutua.

ympärileikkaamaan sydämenne. Ja se leikkaa pois kaiken epäuskon, ympärileikkaa teiltä pois maailman ja kaiken epäuskon; ja silloin te tulette seisomaan yksin Sanalla. Jeesus sanoi, "Jos te pysytte Minussa, ja Minun Sanani teissä; silloin pyytäkää mitä tahdotte ja se tullaan antamaan teille."

50. Se on mikä on vikana seurakunnalla tänä päivänä. Se on mielenliikutuksen alla, se on koulutuksen alla, se on jonkun uskontunnustuksen alla. Ei ihme että se on tukahdutettu! Näettekö? Niinpä me tarvitsemme ympärileikkauksen, leikkaamaan koko tuo asia pois. Tulkaa takaisin Jumalan tykö ja Hänen Sanaansa, ja uskokaa Se sillä tavalla kuin Se on kirjoitettuna siellä, ja älkää väitelkö Sen kanssa. Vain pysykää Sen mukaisina. Jumala antoi lupauksen, Jumala pitää lupauksensa. Hän ei voi tehdä mitään muuta kuin pitää lupauksensa, pysyäkseen Jumalana.

51. Nyt tämä ilman ehtoja oleva liitto. Ei niin että "Jos sinä teet, tulen minä jälkeensä tekemään," tai jotakin sen kaltaista, vaan "Minä olen jo antanut maan sinulle ja sinun Siemenellesi sinun jälkeesi!" Aamen. Näettekö, Hän on jo tehnyt sen! Se on päätetty työ.

52. Te sanotte, "Hän teki sen Abrahamille." Kyllä, eikä ainoastaan Abrahamille, vaan myös hänen Siemenellensä hänen jälkeensä.

53. Ja jos me olemme Abrahamin Siemen, on se päätökseen saatettu asia. "Ne jotka Hän ennaltatunsi, ne Hän kutsui; ne jotka Hän kutsui, Hän vanhurskautti; ne jotka Hän vanhurskautti, Hän on jo kirkastanut." Mitä te oikein pelkäätte? Niin se on. "Ja antikristus viimeisissä päivissä," Ilmestyskirjan mukaan, "petti kaikki jotka asuivat maan päällä, joiden nimet eivät olleet kirjoitetut Karitsan Elämän Kirjassa" "(viimeisestä herätyksestäkö alkaen? ei) ennen maailman perustamista." Se oli silloin kun teidän nimenne pantiin Karitsan Elämän Kirjaan, kun Karitsa oli teurastettu. Jumala puhui tuon Sanan; Se oli Hänen ajatuksissaan, ajatuksena, Hän puhui Sanan ja kaikki tapahtui juuri tuohon aikaan. Tämä on vain Jumalan Siemen aineellistumassa, siinä kaikki, Hänen Sanojensa myöhempi täyttyminen» No niin, kun tuo Jumalan Valo välähtää sen ylle, tunnistaa tuo Siemen Sen, koska Se on syntynyt Jumalasta. Se on Abrahamin Siemen, jonka Jumala on ennalta tuntenut. Se on miksi tuo Valo välähtää, se on tavoittamaan tuo Siemen. Jos se...

54. Meillä on ollut herätys. Joel sanoi - me pidämme niin suurta hälyä myöhäissatees-ta, meillä on ollut liikkeitä joita on kutsuttu "myöhäissateeksi," myöhäissade, varhais-sade, sisäissade, ulkoissade. Luin siitä juuri eräänä päivänä. Tiedätekö mitä tuo 'var-haisade' merkitsee hebreankielessä? En voi juuri nyt muistaa sitä; en kirjoittanut sitä muistiin, se on mennyt pois

mielestäni. Mutta varhainen sade, tuo ensimmäinen sade, se merkitsee "opettamisen sade." Tuo toinen sade on Henki, joka tulee sen päälle mitä on opetettu, ja tuottaa sadon. Miksi meillä on ollut sen kaltainen herätys? Helluntailaiset, Baptistit ja kaikki muut puut ovat työntäneet esiin silmunsa, niinkuin Jeesus sanoi että ne tulisivat olemaan. Ja mitä me olemme saaneet haudotuksi? Baptistit sanoivat että he saivat "miljoona lisää vuonna '44." Katsokaa Katolisia, kuinka he ovat lisääntyneet. Katsokaa kaikkia kirkkokuntia. Katsokaa Helluntailaisia. Mitä me teimme? Me kylvimme kirkkokunnallisia siemeniä, ja korjasimme kirkkokunnallisen sadon. Seurakunnanhan pitäisi palaa tulta Jumalan puolesta juuri nyt, jos siellä aikaisemmin olisi kylvetty Sana-siemen, ja olisi merkkejä ja ihmeitä, ja tuo seurakunta olisi yhdessä, sillä olisi yksi sydän ja yksi mieli ja marssisi Siionia kohden, Ylöstempausta varten. Oikein. Mitä me teimme? Meillä oli älykkäitä puheita Sanan asemesta. Meillä oli järkeilyä Sanaa vastaan, ja kaikkea muuta.

55. Meidän täytyy mennä takaisin Sanaan. Täytyy... Ja me tulemme tekemään sen! Jumala

sanoi, "Minä tulen asettamaan ennalleen, sanoo Herra, kaikki ne vuodet jotka syöpämato ja muut madot söivät." Se tulee kukkimaan ehtooajassa. On tuleva esiin eräs Sanoman kanssa, ja hän on asettava ennalleen sydämet, tai lasten uskon takaisin isien Uskoon. Hän lupasi sen Malakia 4:ssä, että Hän tekisi sen, palauttaisi heidät jälleen takaisin.

56. No niin, se ei ole se Elia josta puhuttiin Raamatussa; Jeesus sanoi Matteus 11, "Jos te voitte vastaanottaa sen, niin Johannes siellä oli se Elia joka oli tuleva," Malakia 3. "Katso, Minä lähetän sanansaattajani kavojeni edellä," se on Malakia 3, josta löydätte sen.

57. Mutta muistakaa, Malakia 4, tulee Sanoma. Kauhistuttava Herran Päivä on tuleva ja on polttava koko maan ja vanhurskaat ovat kävelevä pahojen tuhkien päällä." Sitä ei tapahtunut Johanneksen jälkeen. Ei, jos se olisi ollut se, silloin Kirjoitus olisi menettänyt otteensa, Se olisi sanonut jotakin mikä ei ollut niin» Siitä on nyt kulunut kaksituhatta vuotta, eikä maailmaa ole senjälkeen poltettu, ei ollenkaan. Eivät myöskään vanhurskaat ole kävelleet pahojen tuhkien päällä» Vaan me yhä odotamme tuota jotakin, joka tulee ottamaan Uskon, ja ennallistuttaa lasten uskon takaisin tuohon alkuperäiseen Helluntai-puuhun, jonka tuo Roomalainen syöpämato, tuo toukka on syönyt. Kaikki heidän kirkkokuntansa ja uskontunnustuksensa ovat syöneet Sen tyngäksi. Jumala sanoi, "Minä tulen asettamaan sen jälleen entiselleen, viimeisissä päivissä." Ja Se tulee olemaan ennalleen asetettu! Jumala on lähettävä Pyhän Hengen sellaisella tavalla, istutetun Sanan päälle, että se tulee ennalleen asettamaan» Jumalan Sana on Siemen jota kylväjä lähti kylvämään.

Seurakunnalla, joka menee kohtaamaan Kristusta, täytyy olla tuo sama Henki joka Hänellä oli, koska sen täytyy olla Kirjain Kirjaimelta, Sana Sanalta sama. Ja Hän on Sana! Jeesus sanoi, "Hän" (persoonapronomini) "joka uskoo Minuun on myös tekevä niitä tekoja joita Minä teen." Vahvistaen liiton - tuo Elämä joka on Kristuksessa tulee olemaan Seurakunnassa, Abrahamin kuninkaallisessa Siemenessä.

167. Tuo hetki, veljet, Helluntaina, kun he olivat ylähuoneessa... jos olette koskaan olleet siellä ja nähneet todellisen piirroksen siitä millä tavalla se oli, kuinka nuo portaat kiersivät ulkoseinää sinne ylähuoneeseen. Heillä oli siellä pieniä oliiviöljy-lamppuja palamassa. He olivat siellä ylhäällä kymmenen päivää ja yötä, kaikki ovet suljettuina. "Ja äkkiä tuli ääni Taivaasta kuinkohiseva mahtava tuuli, ja Se täytti koko sen huoneen missä he istuivat. Tulenkaltaiset jakaantuneet kielet, tuliset jakaantuneet kielet asettuivat itse kunkin heidän päälleen. He olivat kaikki täytetyt Pyhällä Hengellä, ja juoksivat ulos pihalle, puhuen toisilla kielillä."

168. Huomatkaa, mikä oli tämä jakautunut Tuli? Se oli tuo Tulipatsas, Pyhä Henki, Jumala, tuo Enkeli joka johti heitä erämaan halki, Sama joka oli julkituotu heidän edessään. Jumala oli erottanut Itsensä, ja jakoi Itsensä ihmisten keskuuteen, Pyhänä Henkenä, ja yhdessä me kaikki olemme elävän Jumalan Seurakunta. Liitto! "Abrahamille ja hänen Siemenelleen hänen jälkeensä, tuolle kuninkaalliselle Siemenelle." Se Elämä joka oli Kristuksessa on Seurakunnassa, tehden samoja tekoja joita Kristus teki. Aamen. Mikä ihmeellinen asia, ystävät!

169. On juuri oikea aika minun lopettaa tämä. Kyllä, se menisi liian myöhään. Tulen... Sopsisiko se että jatkaisin juuri tästä huomen illalla? Haluan niin kovasti päästä tuohon Jehovah-Jireh'iin. Mutta haluan teidän näkevän mitä se on kun tunnustautuu Kristityksi, veljet, on aika seurakunnan... Jos Jumala antoi nämälupaukset, ovat ne totta. Niiden täytyy tapahtua.

170. Kumartakaamme päämme hetkeksi. Tämä on karkeata ja kovaa. Se on leikkaavaa. En pidä sen tekemisestä. Tämä saarnaaja sanoi minulle, "Veli Branham, miksi sinä teet sen, miksi teet niin-ja-niin?"

171. Minäsanoin, "Minulla ei ole mitään televisio tai radio-ohjelmia kustannettavana. Minä vain menen tällä tavalla, minne tahansa vain voin mennä." Minä sanoin, "Kuka tulisi sanomaan siitä heille? On oltava ääni jossakin sanomaan se."

172. Nyt Jumala on täällä, ystävät. Ja jos te olette kutsuneet itseänne Abrahamin Siemeneksi ja ajattelette että te... Älkää nyt>.. Kuunnelkaa, se on sinun sielusi, ystävä. Se on sinun sielusi. Älä pane mitään sattuman varaan sen

161. No niin, Juutalaiset ovat aina uskoneet että Jumala on Yksi. Ja Jumala on Yksi. Mutta Hän oli osoittamassa tässä, näillä kolmella puhtaalla uhrilla, että Jumalan kolminaisuus tulisi olemaan edustettuna Yhdessä Jumaluudessa ruumiillisesti.

162. Pankaa nyt merkillä, kuinka entisaikoina itämailla, kun liitto tai sopimus oli solmittu, niin tässä on se millä tavalla he tekivät sen. Kuten jos me tappaisimme eläimen, halkaisisimme sen kahdeksi ja seisoisimme sen puolikkaiden välissä ja siinä kirjoittaisimme sopimuksen. Nyt Kiinassa...

163. Nyt se kuinka he Japanissa solmivat sopimuksen, on että he ottavat vähän suolaa, seisovat ja tekevät lupauksensa, ja sitten he heittävät suolaa toistensa päälle. Sillä tavalla he Japanissa tekevät liiton, he heittävät suolaa toistensa päälle. Suola on maus-taja, näettehän. He heittävät suolaa toistensa päälle ja se on liitto, sopimus.

164. Nyt se kuinka me Amerikassa teemme sopimuksen on, me menemme syömään ja puristamme toistemme kättä, "Kättä päälle, poika. Onko se sovittu?" "Se on sovittu!" Se on liitto.

165. Mutta vanhaan aikaan, Abrahamin aikana, tapa miten he tekivät liiton oli tappaa uhri ja seistä tämän uhrin puolikkaiden välissä; ja sitten he kirjoittivat tuon sopimuksen lampaannahan palalle ja repivät sen halki. (Veli Branham repii palan paperia, kuvaillak-seen asiaa.) Yksi otti yhden palan ja toinen toisen. Nyt kun tämä liitto tai sopimus oli vahvistettu, ei kukaan voinut jäljitellä sitä. Näettehän, niiden täytyi sopia yhteen, kirjain kirjaimelta, aivan tarkalleen sillä tavalla kuinka se oli» Se osoittaa että t ä m ä n palasen oikealla omistajalla on osuus, että tämä on tuo sama liitto ja niiden täytyy sopia yhteen aivan tarkalleen samoin.

166. Ja Jumala oli osoittamassa siellä Abrahamille, että hänen Siemenensä kautta Jumala Itse tulisi lihaksi ja sitten revityksi Golgatalla; missä Kristus, ollen Jumala maan päällä, tuli jaetuksi. Jumala repäisi Hänet, Abrahamin Siemenen halki, ja otti Elämän ulos Hänestä; ja nosti tuon Ruumiin ylös istumaan Hänen Valtaistuimellaan Taivaassa; ja lähetti Hänen Henkensä takaisin Seurakunnan ylle, niin että Seurakunnalla täytyy olla tuo sama Henki joka oli Kristuksessa, saamaan sen tulemaan yhteen, tehden Kristuksen samaksi eilen, tänään ja iäti! Liiton vahvistaminen - Jumala vahvistaa liiton. Jumala eroitti, repäisi Elämän Kristuksesta, Pojastansa, ottaen Hengen ulos Hänestä; aivan niinkuin Hän halkaisi nämä eläimet kahdeksi ja seisoi puolikkaiden välissä. Tuo Valo, Jumala Itse, meni niiden väliin, osoittaen että Hän eroitti tuon Ruumiin, tuon Siemenen, tuon kuninkaallisen Siemenen; ja otti Hengen ja lähetti Sen takaisin Seurakunnan ylle. Ja tämänpäivän

58. No niin, tuo liitto oli annettu ilman ehtoja! Sitten Israel, tuo luonnollinen siemen vaihtoi sen ja kadotti sen 2.Moos.19, kun he tekivät tuon ajattelemattoman asian, että he hylkäsivät armon ja vastaanottivat lain sen tilalle. Minkä ajattelemattoman virheen Israel tekikään siellä!

59. Kuulkaahan! Jumala, senjälkeen kun Hän oli tehnyt liiton Abrahamin kanssa, armo oli jo hankkinut heille profeetta-vapauttajan siellä Egyptissä, toteuttamaan Abrahamille innetun Sanan. Muistakaa Moosesta palavan pensaan ääressä, Jumala sanoi, "Minä olen kuullut kansani huudon ja muistanut lupaukseni." Ennenkuin oli olemassa mitään lakia, oli armo jo huolehtinut siitä. Armo oli järjestänyt uhrin, karitsan, heidän syyllisyytensä puolesta. Armo oli antanut liiton, ympärileikkaus oli jo annettu, ennen sitä kaikkea. Armo oli järjestänyt Tulipatsaan johtamaan heitä, he seurasivat profeettaa, varmoina että profeetta oli kertonut heille Totuuden, että se oli Sana josta hän puhui. He tiesivät Jumalan luvanneen sen ja tässä oli tuo Tulipatsas vahvistaen sen. Mikä kaksinkertainen varmuus! Aamen. Armo oli tehnyt sen!

60. Mutta he halusivat jotakin itselleen mitä he voisivat tehdä, niin että heillä olisi omat uskontunnustukset ja kirkkokunnat ja mitävieliä, ollakseen Fariseuksia ja Saddukeuksia - jotakin mitä he voisivat tehdä itse.

61. Ihminen yrittää aina pelastaa itse itseään. Te ette voi tehdä sitä! Jumala on jo tehnyt sen. Teidän täytyy vain vastaanottaa se ja uskoa se.

62. Tulipatsas johtamaan ja opastamaan heitä, johtamaan heitä Tiellä. Tuo Voima, armo ali antanut Voiman tuomita heidän vihollisensa ja tekemään heistä vapaita. Tuo Voima oli jo annettu. He ylittivät Punaisen Meren. He olivat lyöneet Faaraon. He olivat tehneet kaikki nämä asiat armon kanssa. Ja sitten he vaihtoivat armonlakiin, mutta sillä ei ollut mitään tekemistä Abrahamin kuninkaallisen Siemenen kanssa.

63. Kuninkaallinen Siemen on yrittänyt tehdä tuon saman asian, mennä takaisin jonkin kaltaisen uskontunnustuksen alle, sensijaan että ottaisivat armon ja Sanan, ja uskoisivat Sen. He menivät takaisin. Mutta on tuleva esiin kuninkaallinen Siemen; me menemme siihen jonkin ajan kuluttua, hieman myöhemmin.

64. Menkäämme nyt takaisin Genesiksen(1.Moos.) 12. lukuun. Jumala kutsui Abrahamin ar-mosta. Ei siksi että hän olisi ollut jotenkin erilainen henkilö; hänoli vain Abraham, vain aivan tavallinen mies. Ei siksi että hän olisi ollut pappi tai joku arvohenkilö; hän oli vain maanviljelijä. Häntuli ulos Babylonin Tornin kaupungista isänsä kanssa, ja he menivät Kaldean Uuriin. Ja siellä hän ehkä viljeli maata päivisin ja kasvatti ruokansa. Hän oli nainut

sisarpuolensa, Saaran. Eikä heillä ollut lapsia ja Abraham oli seitsemänkymmenen viiden vuoden ikäinen kun Jumala kutsui hänet ja Saara oli kuusikymmentä viisi vuotias.

65. Ja Jumala sanoi Abrahamille kun Hän kutsui hänet, Hän sanoi, "Minä tulen tekemään sinusta kansakuntien isän," ja Hän antaisi hänelle lapsen Saarasta. No niin, Abraham oli hedelmätön. Ja Saara oli kuudenkymmenen viiden, hän oli noin kymmenen, viisitoista vuotta ohi vaihdevuosien. Abraham oli elänyt sisarpuolensa kanssa siitä asti kuin tämä oli ollut kuusi- tai kahdeksantoista vuotias. Ja he - hän oli ollut aviomies hänelle kaikki nämä vuodet, kunnes hän nyt oli seitsemänkymmenen viiden ja Saara kuudenkymmenen viiden, ja sitten Jumala tuli alas ja sanoi, "Minä tulen antamaan sinulle lapsen hänestä." Eikä hän horjunut tuossa Jumalan lupauksessa, vaan uskoi sen!

66. Voitteko kuvitella kuinka vanha ja vapiseva mies, seitsemänkymmentä viisi vuotias, menisi kuusikymmentä viisi vuotiaan naisen kanssa lääkäriin ja sanoisi, "Tohtori, haluan sinun järjestävän sairaalapaikan nyt valmiiksi. Me saatamme tarvita sitä minä yönä tahansa, koska, tiedätkö, me tulemme saamaan lapsen." ?

67. Tuo lääkäri sanoisi, "Kyllä, herra, te olette... Ah, ah, ah!" Niin pian kuin he olisivat lähteneet, hän menisi puhelimeen ja sanoisi, "On parasta mennä heidän peräänsä, jotakin on vialla."

68. Ja jokaista joka ottaa Jumalaa Hänen lupauksestaan, pitää maailma "hulluna." Paavali sanoi, "Tavalla jota kutsutaan 'harhaoppiseksi', sillä tavalla minä palvon isiemme Jumalaa." Harhaoppinen on "hullu" sen me tiedämme. Se on hullutusta lihalliselle mielelle. Usko ja se jolla on usko, on hullu jokaisen muun paitsi Jumalan mielestä. Hiin se on.

69. Mutta Jumala lupasi Abrahamille, ja Abraham uskoi sen. Hän ei koskaan sanonut, "Jumala, kuinka se tulee olemaan?" Hän sanoi, "Hyväön, Jumala, minä uskon sen." Ja voin nähdä hänen menevän kotiin ja sanovan, "Saara, menkäämme ja ostakaamme muutamia metrejä kapalokangasta ja joitakin hakaneuloja ja joitakin tossuja. He tulemme saamaan lapsen." Voi hyvänen aika!

70. Ensimmäiset kaksikymmentä kahdeksan päivää kuluivat. "Miltä sinusta tuntuu, kulta?"

"Ei mitenkään erilaiselta."

"Siunattu Jumala, me tulemme saamaan sen, joka tapauksessa!"
"Kuinka sinä sen tiedät?" "Jumala sanoi niin!"

tulemme jatkamaan huomen illalla siitä kun Hän kohtaa hänet täällä uudestaan, jos Herra suo. Tarkatkaa.

156. Hän sanoi nyt, "Tuo Minulle kolmevuotias hieho, kolmevuotias naarasvuohi, ja kome-vuotias oinas ja kyyhkynen ja metsäkyyhkynen."

157. Ja Abraham meni ja otti nuo eläimet ja halkaisi ne ja asetti ne puolikkaat vastakkain; mutta metsäkyyhkystä ja kyyhkystä, metsäkyyhkystä ja pulua hän ei halkaissut. Metsäkyyhkynen ja keskyyhkynen ovat samaa lintuperhettä. Niinpä se edusti Jumalallista parantamista, joka molemmissa liitoissa on uskon kautta, näettehän, että he parantuvat; vain toisesta toiseen. Jos tuossa vanhassa liitossa oli Jumalallinen parantaminen itsessään, niin kuinka paljon enemmän se onkaa Tässä! Näettekö, jos tuossa vanhassa uhrissa oli parantuminen, niin entä miten on tämän Uhrin kanssa joka on paljon parempi! Näettekö?

158. Mutta huomatkaa nyt mitä Abraham teki täällä. Hän otti nämä kolme eläintä ja halkaisi ne ja asetti puolikkaat vastakkain. Ja sitten Abraham vetäytyi pois. Se oli nyt tuo uhri. Ja hän vartioi niitä kunnes aurinko oli laskemassa. Ja linnut tulivat ilmasta Abrahamin uhrille, korppikotkat. Ja Abraham ajoi ne pois, hätyytti ne pois.

159. Mistä tämä on esikuva? Abrahamin Siemenestä viimeisenä päivänä, ajamassa pois perkeleet Uhrin luota, ajaen ne pois Uhrilta. Jumala lupasi sen - tuo Uhri, Kristus, joka on sama eilen, tänään ja iäti, ja kaikki nuo uskomattomat henget yrittävät niellä Sitä. Jumalan mies, Abrahamin siemen, seisoo siellä ajaen ulos perkeleet, pois Sen luota! Vahvistuen nyt liiton, tuo vahvistaminen osoittaa että Abrahamin Siemen...tarkoitan tuota uskollista kuninkaallista Siementä. Muistakaa, tuo luonnollinen siemen epäonnistui, koska se vastaanotti lain armon Sanan sijasta. Ja niin se on tässä Pakanoissakin viimeisenä päivänä. Mutta siellä on tuo Siemen, kuninkaallinen Siemen Sanan kanssa, joka pysyy uskollisena, ajaen ulos perkeleet, tehden merkkejä ja ihmeitä, ajaen kaiken epäuskon pois Sanan luota, pitäen Uhrin puhtaana, pitäen Sanan pyhänä, kunnioittaen Sitä; eikä pane mitään Sen mukaan, ei lisää Siihen mitään; vaan vain vartioi Sitä, pitäen sen kaiken poissa, antamatta minkään koskettaa Sitä.

160. Huomatkaa nyt, siellä tuli syvä uni Abrahamin ylle - kuolema. Ja tuon syvän unen jälkeen hän näki tulisen pätsin, savuavan, joka on helvetti, jonne jokaisen syntisen tulisi joutua. Mutta siellä edessä liikkui pieni valkoinen Valo. Tarkatkaa tuota pientä valkoista Valoa, kuinka Se meni näiden uhrieläinten puolikkaiden väliin erottaen ne, se oli Jumala vahvistamassa sen mitä Hän tulisi tekemään Abrahamin Siemenen kautta.

147. Katsokaa, siellä oli eräs Kuningas, joka tuli kohtaamaan häntä, hänen tullessaan tallaisin, Melkisedek. Melkisedek, mikä Hän oli? Hänellä ei ollut isää, Hänellä ei ollut äitiä. Hän ei ollut koskaan syntynyt, eikä koskaan kuolisi. Ilman isää, ilman äitiä, ilman päivien alkua, tai elämän loppua. (Se ei ollut Jumalan Poika; koska Hänellä oli Isä ja äiti, ja Hän sekä syntyi että kuoli ja nousi ylös jälleen.) Mutta tällä Miehellä ei ollut isää eikä äitiä, Hän oli Jumala! Tietenkin, Hän onainoa joka on lankaikkinen.

148. Ja Hän kohtasi Abrahamin sen jälkeen kun taistelu oli ohitse, näyttäen sen Abrahamin Siemenelle; sen jälkeen kun me menemme langenneen veljemme perään, ja taistelu on ohitse. Mitä Melkisedek tarjosi? Viinin ja leivän, ehtoollisen. Aamen. Kun taistelu on ohitse, veli! Kun hän tuli takaisin, tuoden kadonneen veljensä takaisin kotiin, asettaen hänet takaisin ennalleen. Ja kun taistelu oli ohitse, Melkisedek kohtasi hänet ja antoi hänelle ehtoollisen. Jeesus sanoi, "Minä en syö tai juo viinipuun hedelmästä, ennenkuin syön ja juon sitä uutena teidän kanssanne Isäni Valtakunnassa." Kyllä vaan! Nyt taistelu oli ohitse, Abraham oli tulossa takaisin 14. luvussa; ja Voittaja kohtasi hänet, kun hän oli tulossa Voittajan kanssa.

149. Nyt Genesis 15, ennenkuin lopetamme, koska nyt on aika lopettaa. Kuunnelkaa vielä yhtä asiaa, ennenkuin menemme kotiin.

150. Ja minun on jatkettava tästä huomenillalla jälleen, koska en vielä päässyt aiheeseeni, Jehovah-Jireh. Haluan päästä siihen, jos Herra suo.

151. Nyt 15:sta luvussa, liitto vahvistettiin Abrahamille, se oli liiton vahvistaminen. Toisin sanoen, se oli kun Jumala vannoi valan, kun Jumala vahvisti antamansa lupauksen Abrahamille. Viidennessätoista luvussa me näemme Jumalan vannoman lupauksen vahvistamisen.

152. Abraham sanoi Jumalalle, "Minun huoneeni perillinen on yhä tämä Damaskolainen Eli-eser."

153. Ja Jumala sanoi hänelle, "Mutta tämä ei ole sinun perillisesi, vaan se joka tulee sinun omista kupeistasi on sinun perillisesi." Ja Hän lupasi hänelle. Abraham sanoi, "Kuinka tulen tietämään tämän?"

154. Oi veljet, tässä on nyt jotakin mikä tulee herättämään teidät! Tarkatkaa Jumalaa. Hän sanoi, "Mene ja nouda minulle kolmevuotias naarasvuohi, hieho, kolme vuotta vanha, ja oinas, kolme vuotta vanha." Ja Abraham otti ne ja kaksi metsäkyhkystä ja pulun."

155. No niin, metsäkyhkysellä ja pululla on mitä ne edustavat; nämä kolmevuotiaat eläimet, ja niitä oli kolme. Hän tulee nyt tekemään liiton, vahvistamaan liiton. Kuunnelkaa nyt tarkasti, älkää kadottako sitä. Ja sitten

71. Joidenkin meidän puolestamme voidaan rukoilla jossakin kokouksessa ja voimme istua siellä missä Pyhä Henki lankeaa; ja seuraavana aamuna, jos emme ole lujia, tai vakaita, me sanomme, "Vatsani on yhä hieman sairas. En voi enää liikuttaa kättäni." Tekö olisitte Abrahamin Siemen, joka ei horjunut Jumalan läpauksessa epäuskon kautta?

72. Jotakin tapahtuu seurakunnassa, Perkele voi tulla jonkun hienon ihmisryhmän keskuuteen ja alkaa ajaa tuota seurakuntaa ympäri, ennen pitkää joku sanoo, "Hah, minä tulen jättämään tämän asian, ei Siinä alusta alkaenkaan ollut mitään." Abrahamin Siemenkö? Voi, voi! Ensimmäinenkin pieni virhe jonka Perkele voi näyttää teille ja heti te olette valmiit lopettamaan Sen kanssa. Se osoitti että ette alusta alkaenkaan uskoneet Sitä.

73. Jeesus sanoi, "Valtakunta on kuin mies joka otti verkon, meni merelle ja heitti sen mereen. Kun hän veti sen ylös, oli siinä kaikenlaista." Niin se on.

74. Se on mitä herätys saa saaliiksi. Mitä verkossa on? Teillä on sammakoita, hämähäkkejä, kilpikonnia, krapuja, käärmeitä ja kaloja. Ei kestä kauaakaan kun kilpikonna sanoo, "Ei, tämä ei ole paikka minua varten," ja painuu suoraan takaisin mutaan. Ja vesi-hämähäkki katselee ympärilleen ja sanoo, "Oh-hoh, enhän minä voi pelata edes korttia täällä." Niinpä se menee takaisin mutaan, aivankuin sika mudassa kieriskelemään ja kuin koira oksennukselleen. Ja sitten, olisiko sellainen Abrahamin Siemen? Voi hyvänen aika! Mikä häpeä!

Abrahamin Siemen uskoo Jumalan Sanan!

75. Kyllä, he istuvat siellä ja sanovat, "Kyllä, siunattu Jumala, minä olen Helluntailainen!" Ja kun joku saarnaa Sanasta jotakin mitä sinne on kirjoitettuna. "Halleluja. Minä en usko Sitä. Varmasti en." Abrahamin Siemenkö? Hah!

76. No niin, jos se on jotakin hölynpölyä, niin tietenkään te ette usko sitä. Mutta jos Se on Sana, silloin Se on Totuus! Oikein. Abrahamin Siemen pitää kiinni Sanasta, eikä mistään muusta.

77. Toinen kuukausi kului. "Saara, kultaseni, miltä nyt tuntuu? Tiedäthän, toiset kaksikymmentä kahdeksan päivää on kulunut, miltä sinusta tuntuu?"

"Ei mitenkään erilaiselta, rakkaani."

78. "Kunnia Jumalalle! Silloin se on kahta kuukautta suurempi ihme, kuin jos se olisi tapahtunut viime kuussa."

Kului vuosi. "Pitäisiköhän minun varastoida nämä tossut jonnekin pois?"

79. “Ei tietenkään, pidä ne vain siinä. Me tulemme saamaan tuon lapsen!” “Kuinka tiedät että tulet saamaan sen?” “Jumala sanoi niin! Se selvittää sen.”

Kahdenkymmenen viiden vuoden kuluttua. “Miltä sinusta tuntuu, Saara?” “Ei mitenkään erilaiselta.”

80. “Kunnia Jumalalle, nyt se on kahdellakymmenellä viidellä vuodella suurempi ihme!” Hän ei horjunut Jumalan lupauksessa epäuskon kautta, vaan oli vahva uskossa, pitäen kiinni Jumalan Sanasta; ja kutsuen niitä asioita joita ei ollut, ikäänkuin ne olisivat. Miksi? Jumala sanoi niin! Oi!

81. Abrahamin Siemen tänä päivänä, tai, mitä me kutsumme Abrahamin Siemeneksi, on heikompi kuin keitto joka on valmistettu nälkään kuolleen kananpojan varjosta. Kyllä vaan.

82. Jumala haluaa karskeja Kristittyjä jotka ottavat Jumalan Sanan, elää tai kuolla, saman tekevää. Aamen. “Jumala sanoi niin!” Se on Abrahamin Siemen, joka on syntynyt Hengestä ja Jumalan Sanasta. Se on mikä kestää.

83. “Taivaat ja maa tulevat katoamaan pois, mutta Minun Sanani eivät koskaan katoa.”

Siinä se on. Mitä Jumala on luvannut, Jumala on kykenevä tekemään. Jumala ei petä. Hän ei voi pettää. Se on ainoa asia mitä Jumala ei voi tehdä, se on pettää. Hän ei voi tehdä sitä, Hän ei voi pettää. Kun Jumala lupasi sen, se on Totuus. Se on siellä iäti. Se on täydellisesti selvitetty ikiajoiksi. Kun Jumala puhuu Sanan, se on jo selvitetty.

84. Tämä maailma on tehty vain Jumalan Sanalla. Hän vain sanoi, “Olkoon se siellä,” ja se oli siellä. Aamen. Se tomu jonka päällä istutte tänä iltana, se puu jonka päällä istutte, ei ole mitään muuta kuin Jumalan Sana julkituotuna. Halleluja!

85. Minusta tuntuu uskonnolliselta kun ajattelen Abrahamia, tietäen että me voimme olla hänen Siemenensä, Abrahamin Siemen kaikkien näiden lupausten kera. Ja tehdäkseen sen varmaksi, Jumala kohotti kätensä ja vannoi Itsensä kautta, että Hän tulisi tekemään sen. Liitto on aina vahvistettu valalla, ja Jumala vannoi Itsensä kautta, koslia ei ole mitään suurempaa jonka kautta vanna. Hän vannoi Itsensä kautta, että Hän tekisi sen.

86. Nyt mitä maailmassa, kuinka,... mikä meillä on vikana? Senkaltainen lupaus kuin sei Usko rakentaa jonkin senkaltaisen ympärille! Sana lupasi näiden asioiden tapahtuvan viimeisissä päivissä ja täällä me näemme niiden tapahtuvan aivan edessämme ja yhä me kuljemme ympäri. Abrahamin Siemenkö? Voi hyvänen aika! Haluan teidän pitävän mielessänne tuon, “Abrahamin Siemen.”

141. Katsokaamme mitä Abrahamille tapahtui 14. luvussa. Kuninkaat tulivat maan eri osista ja liittoutuivat Sodomän kuningasta vastaan ja he menivät ja valtasivat Sodomän ja veivät mukanaan Lootin; hän oli Abrahamin veli Herrassa, ja he veivät hänen penseän kirkko-kunnallisen veljensä mukanaan. Muistakaa nyt, Jumala oli juuri sanonut Abrahamille, että kaikki tuossa maassa oli hänen.

142. “Ja nöyrät perivät maan.” Sanovatko he meitä hulluiksi? Me tulemme ottamaan haltuunne maan ja kaiken mitä maan päällä on! Varmasti, me olemme sen perilliset.

143. Katsokaa mitä Saatana sanoi Jeesukselle, “Jos lankeat maahan ja palvot minua, tulen antamaan Sinulle tämän maailman.” Kaikki valtakunnat ovat kokonaan Perkeleen hallinnassa, joka ainoa niistä. Jeesus sanoi niin. Raamattu puhuu siitä. Jokainen kansakunta ja jokainen valtakunta on Perkeleen hallitsema. Ja Saatana sanoi, “Minä omistan nämä. Nämä ovat minun. Minä annan ne Sinulle jos palvot minua.”

144. Jeesus tiesi perivänsä ne Tuhattuotisvaltakunnassa, joten Hän sanoi, “Painu taakseni, Saatana.” Hän tiesi että Hän olisi perivä sen.

145. Ja tänään he sanovat hulluiksi niitä jotka palvovat Herraa ja ovat uudestisyntyneitä.

He pelkäävät “olla uudestisyntyneitä.” He yksinkertaisesti eivät pidä tuosta ajatuksesta ja he ovat korvanneet sen jollakin muulla. Yksi niistä on korvannut sen kädenpuristuksella; toinen, pienellä veden pirskoittelulla; toinen työntää ulos kielensä ja ottaa pienen leivänpalan; toinen taas tanssii ympäri lattiaa. Mutta se on Syntyminen! Kuten sanoin eräänä iltana, “Syntymä on sekasotku, eikä ole väliä missä se tapahtuu. Josko se on sikalassa, tai sairaalassa, se on syntyminen, se on sekasotku.” Ja niin on myös uudesti Syntyminen, Se repii teidät hajalle, mutta tuosta kaikesta sekasotkusta tulee ulos uu-s i Elämä. Aamen. Kyllä.

146. Abraham tiesi että kaikki kuului hänelle, ja senvuoksi kun tieto Lootista tuli, hän sanoi, “Hetkinen nyt.” Vihollisen julmat kädet olivat vieneet Lootin. Hän sanoi, “Se on veljeni ja minä tulen menemään hänen peräänsä.” Muistakaa nyt, siellä oli noin seitsemän tai kahdeksan kuningasta, jotka olivat liittoutuneet yhteen ja jotka olivat tulleet ja vieneet kaiken mukanaan. ‘Ja kun he olivat menneet, otti Abraham palvelijansa ja lähti Lootin perään, tuodakseen takaisin kadonneen veljensä. Siinä on todellinen Kristitty, meni kadonneen veljensä perään! Mitä hän teki kun hän löysi hänet? Hän teurasti nuo kuninkaat; ja palasi takaisin veljensä kanssa, taistelun jälkeen.

kunnes te todella saatte Sen, te olette tekouskovainen, se kuulutte siihen ryhmään. Mutta kun te todella uskotte ja sitten kun te erotatte itsenne kaikesta epäuskostanne ja uskotte Jumalaa, vaellatte tarkasti, Käskyjen mukaan, tehden kaiken mikä on oikein, silloin Jumala tulee sanomaan, "Jokainen lupaus Kirjassa on teidän." Aamen. "Kaikki on teidän! Ensimmäisestä Mooseksen Kirjasta Ilmestyskirjaan, se on kaikki teidän!" Aamen. "Jos te pysytte Minussa ja Minun Sanani teissä, te voitte pyytää mitä tahdotte ja se tulee olemaan." Miten? Ensin teidän täytyy erottaa itsenne epäuskostanne. Te sanotte, "Veli Branham, sinä teet sun kauhean pieneksi."

135. Jeesus sanoi, "Nooan päivissä oli kahdeksan jotka pelastuivat. Niinkuin se oli Nooan päivissä, niin se on oleva ihmisen Pojan tulemuksessa."

136. "Kuinka monta se on, veli Branham?" Se voi olla kahdeksan tuhatta, voi olla kahdeksan miljoonaa, en tiedä mitä se on. Mutta se tulee olemaan vähemmistö. Yksi sadastatuhannesta, tai jotakin sen kaltaista, sanoisin. Hyvä on.

137. Fyysillinen usko, järjellinen usko, ilman uudestisyntymiskokemusta, tunneperäinen, kirkollinen uskontunnustus! Jos todellinen aito Pyhä Henki on siellä, tulee Se vahvis-tamaun Sanan; ja Sana on elävä aivan tarkalleen niinkuin Se sanoi Sen tulevan elämään, koslia sama Henki joka puhui Sen, puhuu Sen teidän kauttanne. Sen täytyy elää. Tietenkin. Se ette ole te joka puhuu, vaan Isä joka asuu teissä, Hän on Se joka puhuu. Hyvä on.

Abraham - kaiken perillinen.

138. Minä, kun täytyin Pyhällä Hengellä, aivan niinkuin tekin, haluan kävellä aivankuin holvikäytävän lävitse, missä kaikki kuuluu minulle. Olen sen kaiken perillinen. Ja jos olen perinyt holvikäytävän, haluan ottaa selville mitä minulla on. Kun tulin Kristityksi, halusin tietää mitä omistin. Niinpä jos minulla olisi holvikäytävä, kulkisin sen lävitse ja vetäisin ulos laatikoita, nähdäkseni mitä siellä on ja katsoisin sinne ja tänne, nähdäkseni mitä siellä on; jos näkisin jotakin siellä vähän korkeammalla, hakisin tikkaat ja kiipeäisin katsomaan sitä. Ottaisin selvää mitä siellä on. Kun jokin näyttää olevan vähänulottumattomissani, menen polvilleni ja alan rukoilla, kunnes uletun siihen. Se kuuluu minulle! Jumala lupasi sen. Jumalallinen parantuminen, Jumalan Voima, kaikki nämä ihmeet ja merkit, Hän lupasi ne.

139. Sanotaan, "Veli Branham, kuinka nämä asiat toimivat?" Jumalan lupauksen mukaan. Aamen.

140. Abrahamin Siemen! Kunnia! Minusta tuntuu hyvältä. Voin näyttää hullulta ja toimia kuin hullu, mutta jättäkää minut rauhaan» Tällä tavalla tunnen oloni paremmaksi, kuin mitä tein toisella tavalla. Näettekö?

87. Genesis 12(1.Moos.12) - se mitä Jumala vaati Abrahamilta, oli täydellinen erottautuminen.

88. Nyt, tänä päivänä, he tahtovat sekoittajia, jotka sekoittavat yhteen kaikkea. "Oh, kun me valitsemme pastorin, täytyy hänellä olla kihara tukka, ja suoraan Hollywoodista, tiedättehän, hän osaa sanoa "ah-men" niin sievästi ja käyttää parhaan luokan vaatteita ja ajaa super-duper-Cadillacilla, ja niin edelleen sillä tavalla, ja hän on hyvä seuraihminen. Hän on seurallinen ja ottaa silloin tällöin pienen ryypyn kanssamme. Hän tulee vanhojen rouvien korttiseuraan ja he neulovat ja ompelevat, ja ompelevat ja neulovat ja puhuvat jostakin Miss Siitä-ja-siitä, ja niin edelleen, ja kaikki pitävät siitä," ja heillä täytyy olla senkaltaisen seuraihminen.

89. Jumala sanoi, "Erottakaa Minulle Paavali ja Barnabas!" Aamen. Se on erottaminen! "Tulkaa ulos heidän keskuudestaan, ja älkää olko osalliset heidän saastaisiin asioihinsa!" Jumala haluaa erottautumista, täydellistä eroa synnistä. Erottautukaa! Se on se missä vika on tänä päivänä, syy miksi me emme voi olla Abrahamin Siemen, me emme voi erottaa itseämme opinkappaleista ja uskontunnustuksista ja niin edelleen, siitä mitä kutsutaan Kristillisyydeksi, elävälle Sanalle. Erottakaa itsenne epäuskostanne ja uskokaa Jumalan Sana. Jumala on julkituova Sen teille. Oikein.

90. Genesis 12, Jumala sanoi, "Erota itsesi kaikesta suvustasi ja kaikesta ympärilläsi olevasta." Oh, ja me emme voi erottaa itseämme edes kortinpeluusta! Niinkö!

91. Menin tänään ravintolaan syömään. Katselin kuinka joku rikollinen teini-ikäinen tuli sinne... Ja vaimoni ja minä yritimme syödä, ja minä ajattelin, "Ylistys Jumalalle! Pitäkäämme kiirettä, kultaseni, ennenkuin joku muu tulee sisälle." Ja joku teini-ikäinen tuli sinne, liikkuen koko ajan ympäri» Minä pelkäisin tavata tuota poikaa pimeässä. Ja hän pani äänilevyn soimaan, ja alkoi soittaa tuota vanhaa buglie-wuuglieta, ja seisoi siellä, heiluttaen itseään tällä tavalla, tiedättehän. Minä sanoin,"Hyvän aika, Jumala olkoon armollinen!"

92. Meda sanoi, "Älä sinä mene sinne maksamaan laskua. Odota tässä, ja anna minun tulla kanssasi." Hän oli peloissaan»

93. Minkälaisia asioita meillä onkaan tänä päivänä, oh, Kristitty kansa, mikä asia! Erottautuminen! - Yhdeksänkymmentä prosenttia niistä laulaa kuoroissa, Elvis Presley ja Pat Boone, ja kaikki he, ja Peabody Ernie, tai miksi he häntä siellä kutsuvat. Sehän onpahempaa kuin Juudas Iskariot! Juudas Iskariot myi ja sai kolmekymmentä hopearahaa; Elvis on voittanut hänet, hänellä on useita laivueita Cadillac'eja ja paljon suosiota.

Ja kun nämä pienet lapset näkevät kaiken tuon touhun, he sanovat, “Hän on hyvin uskonnollinen.” Se on Perkele! Ehdottomasti! Jumala ei siedä senkaltaisia asioita. Se on vain sokaisemaan. Te olette täällä viimeisissä päivissä.

94. Tulkaa takaisin Sanaan, “Erottakaa itsenne kaikista jumalattomista asioista ja alkää koskeko heidän asioihinsa. Minä tulen vastaanottamaan teidät.”

95. Meidän tarvitsee käsitellä Evankeliumia paljain käsin! Ei jonkinlaiset kirkolliset käsineet käsissä, taputtaen jotakin olalle, sellainen täyttää pesän jälleen mädillä munilla, kun jostakin tehdään aluevalvoja, vanhin, piispa, tai jotakin muuta. Kuinka teillä voisi olla usko, kun te otatte kunnian toinen toiseltanne? Me katsomme Jumalaan ja yksin Häneen! Kunnia tulee Jumalalta! Hän se on. Me kunnioitamme Häntä pitämällä Hänen Sanaansa kuin soihtua, ja vaeltamalla niinkuin mies tai nainen Jumalan edessä. 96. (Tyhjä paikka nauhassa) ...ylitti virran ja meni tuohon maahan, Jumala sanoi,

“Abraham, Minä annan sen kaiken nyt sinulle, mutta sinä et ole täysin totellut Minua.”

97. Ja ennen pitkää siellä tuli pientä riitaa Lootin paimenten ja Abrahamin paimenten välillä (mitä tapahtui?) Tarkatkaa Abrahamia, tuota veljellistä tekoa, hän sanoi, “Älköön meidän välillämme olko mitään kiistaa. Me olemme veljiä.” Loot edusti tuota penseää seurakuntaa. Abraham sanoi, “Katso ja valitse. Mitä tahansa tahdot, mene ja ota se. Jos sinä menet itään, minä menen länteen,” ja niin edelleen. Tai, “Jos sinä menet länteen, minä menen itään. Jos sinä menet pohjoiseen, minä menen etelään. Tee valintasi.” Ja Lootilla, joka jo oli ollut alhaalla Egyptissä, oli mielessään suosio ja hänellä oli vähän rahaa taskussaan.

98. Se on missä seurakunta teki virheensä. Sanon tämän kunnioituksella, veljet. Helluntaiseurakunnalle olisi parempi, jos se olisi jossakin kadunkulmassa tamburiini kädessä, nuo vanhanaikaiset miehet ja naiset, Pyhän Hengen kasteen kanssa, kuin mitä heille on elää näissä valtavan suurissa pyhäköissä ja ruumishuoneissa joissa he nyt elävät kaiken tämän hölynpölyn alaisena. Kyllä vaan. He tahtovat toimia niinkuin muutkin heistä. Se on mihin me olemme saaneet sen. Miksi te ette pysyneet niinkuin olitte, sillä tavalla kuin Jumala teidät aloitti? Se oli juuri tuo asia, josta te olitte erimielisiä ja sitten te käännysitte ympäri ja teitte saman asian.

99. Sillä tavalla Loot teki, hän meni alas Egyptiin, ja ennen pitkää hänen silmänsä olivat Egyptissä. Ja sitten hän katsoi ja hän näki Sodoman, ylellisyyden, helpomman elämän. Ja hän meni itään... Muistakaa, hän meni

Jumalalle! Minä olin vain pieni liikemies eräässä kadunkulmassa. Halleluja, nyt minulla on neljä Cadillac’ia. Kunnia Jumalalle!”

127. Ja minä menin takaisin sinne Flamingo Motelliin tuona iltana, seisoin siellä, minä sanoin, “Minä häpeän teitä!” Minä sanoin, “Te miehet täällä edustaaksenne Kristusta, yritätte kertoa jollekin liikemiehelle kuinka paljon teillä on, hänellä on enemmän kuin teillä on, tai koskaan tulee olemaan.” Se eroaa melkoisesti ensimmäisistä helluntailaisista. Ensimmäiset helluntailaiset myivät mitä heillä oli ja jakoivat sen köyhien kesken, ja menivät ja saarnasivat Evankeliumi a. Oikein!

128. Eräs nuori Ruotsalaislaulaja Chicagosta, en tule sanomaan hänen nimeään. Hän on kallis veljeni. Hän nousi ylös ja sanoi, “Veli Branham, vaikka sinä... Me uskomme sinun olevan profeetan, mutta sanon sinulle juuri nyt, ‘Sinä olet väärässä.’”

Minä sanoin, “Sano minulle missä, veli.”

129. Hän sanoi, “Kun nuo ihmiset myivät mitä heillä oli ja laskivat sen apostolien jalkojen juureen, ja jakoivat sen.” Hän sanoi, “Se oli pahinta mitä he koskaan tekivät.”

130. Minä sanoin, “Tarkoitatko sanoa minulle että Pyhä Henki tekisi jotakin väärin?” Ja hän sanoi, “Se oli väärin. Minä todistan sen sinulle.”

Minä sanoin, “Miten?”

131. Hän sanoi, “Sitten kun tuo vaino nousi, ei heillä ollut paikkaa minne mennä. He harhailivat ympäri, kaikkialla.”

132. “Tarkalleen Jumalan tahdon mukaisesti, saarnaten Evankeliumia kaikkialla minne menivät. Heillä ei ollut paikkaa minne palata.” Jumala ei tee mitään virheitä. Oikein! Oi, miten erilainen tämä nykyinen Helluntai onkaan siihen verrattuna mitä helluntai oli. Kyllä, siinä se on.

133. Senjälkeen kun Abraham erotti itsensä Lootista ja teki tarkalleen mitä Jumala käski hänen tehdä, “Erottautukaa jokaisesta synnistä joka niin helposti meidät kietoo, ja viekää kaikki ulos!” Silloin Jumala sanoi, “Abraham, nyt sinä olet kaikkien asioiden parillinen. Katso itään, katso länteen, katso pohjoiseen, katso etelään, kulje halki maan, s. on kaikki sinun!” Aamen.

134. Erottakaa te itsenne synnistä, epäuskosta. On vain yksi synty, ja se on epäusko. Ariorikoksen tekeminen ei ole synty, liköörin juoninen ei ole synty, valehteleminen ei ele synty; ne ovat epäuskon ominaisuuksia. Jos te uskoisitte, te ette tekisi noita asioita. Tietenkään ette. Jeesus sanoi Johannes 5:24, “Joka kuulee Minun Sanani ja uskoo Häneen joka lähetti Minut, hänellä on Iankaikkinen Elämä,” tuo Z o e, Pyhä Henki, koska hän uskoi. Oikein. No niin,

119. Genesis 13, nykyaikaista, a-hah; te menette takaisin sinne missä Poika oli, ettekä missä Poika on; vaan missä Poika oli. Voin kuvitella kuinka Lootin vaimo kuului seurapiireihin.

120. Sillä tavalla meillä on seuralämämme. Sillä tavalla me Helluntailaiset olemme joutuneet siihen. Me olemme pystyttäneet pienen organisaation tänne, ja toisen tänne, ja tämä on tätä vastaan, ja he tekevät... Te otitte sisälle mitä tahansa. Niin se on tarkalleen.

121. Mitä Samuel teki kun Israel halusi kuningasta, kun he halusivat Saulin kuninkaaksi? Samuel tuli heidän tykönsä ja sanoi, "Olenko koskaan ottanut teidän rahaanne elääkseni? Olenko koskaan sanonut teille mitään muuta Herran Nimessä, kuin sen mitä on tapahtunut?"

122. "Oh," he sanoivat, "varmasti sinä olet Jumalan profeetta. Sinä olet kertonut meille Totuuden ja se mitä sinä sanoit tapahtui, mutta me haluamme kuninkaan joka tapauksessa."

123. Ja milloin tahansa te aloitte laskea tasoa, päästäten tämän ja tuon ja kaiken muun tulemaan sisälle sillä tavalla, te tulitte nykyaikaisiksi. Ja seurakunta on tänään aivan muiden kaltainen. Mitä me tarvitsemme on Helluntailaista suursiivousta! Se on tarkalleen oikein. Aamen! On häpeäksi että Baptistin täytyy tulla sanomaan teille siitä, eikö niin? Mutta se on Totuus! Oikein! Minä uskon Raamattua, minä uskon että Jumalan Sana on oikein. Hyvä on.

124. Sitten Abraham... 13. luvun 14. jakeessa... Senjälkeen kun Loot erotti itsensä ja Abraham täydellisesti totteli Jumalaa, sitten Jumala tuli hänen tykönsä. Nyt Hän on valmis siunaamaan häntä.

125. Ja kunnes Helluntai seurakunta jättää kaikki uskontunnustuksensa ja opinkappaleensa, ja lakkaa toimimasta maailman tavalla ja näyttämstä maailman kaltaiselta ja lakkaa puhumasta niinkuin maailma ja jäämästä kotiin keskiviikkoiltaan katsomaan "Me Rakastamme Susieta," sensijaan että tulisivat rukouskokoukseen ja lakkaa tekemästä sen kaltaisia asioita kuin maksamasta kymmenyksienne jollekin saarnaajalle täällä jossakin radio-ohjelmassa, joka tekee pilaa juuri siitä asiasta jonka puolesta te seisotte, niinse on, ja kaikki tämänkaltaiset asiat joita tapahtuu helluntailaisten nimissä, se on häpeällistä!

126. Minä puhun Kristittyjen Liikemiesten tilaisuuksissa, kansainvälisesti. Monia heistä on istumassa täällä nyt. Tässä eräänä iltana, se oli noin vuosi sitten, olin Jamaikalla. Ja heillä oli kaikki tuon saaren kuuluisuudet siellä koolla yhtenä iltana ja nämä miehet nousivat ylös, todistamaan, "Kunni

itään, sensijaan että olisi mennyt länteen Abrahamin kanssa. Hän meni itään, koska se oli ylellisyyden tie. Hän meni itää kohden.

100. Sillä tavalla seurakunta on tehnyt tänään, näettehän, he menivät taaksepäin. Kuten sanoin eilen illalla, aurinko nousee idässä ja menee länteen. Ja Jumalan Poika vieraili idässä ensin ja on mennyt länttä kohden. He jatkoivat sen myymistä kaksituhatta vuotta, mutta "on oleva Valo ehtooajassa," sanoi tämä profeetta. Sensijaan että olisivat seuranneet Poikaa, he menivät takaisin sinne missä Poika oli ollut. Jos te tänäpäivänä satutte puhumaan jotakin Jumalallisesta parantamisesta, profetiasta, tai näistä yhdeksästä hengellisestä lahjasta, tai jostakin sellaisesta, he sanovat, "Menkäämme ja katsokaamme mitä Moody sanoi siitä, mitä Sankey sanoi, mitä Knox sanoi, mitä Calvin sanoi." He elivät siinä ajassa jolloin Poika paistoi siellä; me menemme eteenpäin täydellisyyteen!

101. Eräs Ranskalainen tiedemies, noin kolmesataa vuotta sitten, todisti pyörittämällä palloa maan pinnalla, että "Jos joku joskus kulkisi niin hirvittävällä nopeudella kuin kolmekymmentä mailia tunnissa, veisi painovoima heidät pois maasta." Hän todisti sen tieteellisesti. Luulisitteko tieteen koskaan vetoavan siihen? Ei koskaan! Heillä on koneita jotka kulkevat kaksituhatta mailia tunnissa ja he yrittävät yhä saada niitä kulkemaan nopeammin. He eivät katso taaksepäin siihen.

102. Mutta saarnaajat sanovat, "Me katsomme taaksepäin mitä Moody sanoi, mitä Sankey sanoi." Se on se missä Poika oli. Tämä on se missä Se on tänä päivänä! Se on Länsirannikolla, ehtooajassa, halleluja, antaen ehtoo Valot! Ei takaisin Lutherin vanhurskauttamiseen tai Wesley'n pyhittämiseen; vaan me olemme viimeisessä päivässä, aamen, kun ehtoovalot loistavat, kun olemme lopunajalla. Seuratkaa Poikaa.

103. Mutta Loot meni takaisin, koska se oli helppoa, ylellistä. Katsokaa Rouva Lootia, kuinka hän katsoi taakseen siellä. Hänestä on täytynyt tulla tuon kaupungin seurapiirien kuningatar. Lootista tuli pormestari. Oi veli, he olivat todella päässeet pinnalle, se on mitä tarkoitan sanoa!

104. Sillä tavalla ihmiset ovat tänään, aivankuin Mrs. Loot. Katsokaa millä tavalla ihmiset toimivat tänä päivänä. Katsokaa ihmisiä kirkoissa, vain katsokaa sitä. Katsokaa naisiamme, katsokaa heitä tänä päivänä.

105. Olin Hollywoodissa...tai Los Angelesissa äskettäin, ja odottelin veli Arganbrightia tulevaksi. Ja sinne tuli eräs tyttö. Katsoin ja olin aivon ymmällä. Katsoin häntä. Minä ajattelin, "Minä olen lähetyssaarnaaja. Olen nähnyt kulkutauteja, olen nähnyt pitaalia, mutta en ole koskaan nähnyt mitään tuon kaltaista." Hänellä oli tällainen vesipää kampa, tiedättehän, miksi te sitä

sitten kutsutekin, se näytti aivan vesipäältä, tiedättehän, aivankuin maan Ensimmäinen Nainen, kyllä, aivankuin Iisebel, sillä tavalla. Ja hänellä oli sinistä ja vihreätä; ja hän on voinut olla mukavannäköinen nainen; mutta kaikki tuo aine yllään, hän näytti aivankuin joltakin Afrikan Hottentotilta. Kävelin sinne, rukoillakseni tuon naisen puolesta. Ajattelin, "Nainen, jos sinulla ei ole mitään sitä vastaan, minä rukoilen sairaiden puolesta. En ole koskaan nähnyt mitään tuonkal-taista. Sanohan minulle mitä se on." Ja sitten sinne tuli toinen nainen ja alkoi puhua hänen kanssaan ja hän oli aivan samalla tavalla. Voi hyvänen aikai

"Oh," te sanotte, "se oli Presbyteeri." Helluntailainen! Varmasti.

106. Ja Raamattu sanoo, "On häpeällinen asia naisen leikata hiuksiaan." Kun hän tekee sen, hän häpäisee päänsä. Hän häpäisee enkelin, tuon Valon enkelin. Nuo Seitsemän Seurakunnan enkeliä; joka tuo Valo tulee pysymään Sanan mukaisena. Häpeällinen! Naisella tulee olla hiukset päässään. Oh! Ja oli tapana että naisten oli väärin tehdä sitä. Helluntailiikkeen alussa, se oli väärin. Mitä tapahtui? Te juoksitte hyvin, mitä tapahtui?

107. Ja jotkut meidän Helluntailaisnaisistamme pukeutuvat noihin pukuihin jotka näyttävät aivankuin nahalta nakkimakkaran päällä, ja ovat täällä ulkona jossakin, yrittäen... Se on totta! Minä en sano sitä minään vitsinä. Tämä ei ole paikka vitsilua varten. Tämä on saarnatuoli.

108. Joku nainen sanoi minulle eräänä iltana, sanottuani heille heidän pukeutumisestaan, hän sanoi, "Minä en käytä shortseja. Minä käytän pitkiä housuja."

109. Minä sanoin, "Se on jopa pahempaa. Jumala sanoo, 'Nainen joka panee ylleen miehelle kuuluvan vaatekappaleen, on kauhistus Jumalan silmissä.'" Oikein!

110. Ja sallikaa minun sanoa teille jotakin, naiset, te, nuoret naiset, jotka pukeudutte sinne ulos sillä tavalla, te tulette tuomionpäivänä vastaamaan aviorikoksesta.

Te s anotte, "Minä olen puhdas kuin lilja."

111. Kyllä, mutta Jeesus sanoi, "Kuka tahansa katsoo naista himoiten häntä, on jo sydä messään tehnyt aviorikoksen hänen kanssaan»" Teidän ei tarvitse välttämättä tehdä tuota tekoa. "Kuka tahansa on vihainen veljelleen, ilman aihetta, on jo tappanut." Näettekö, se on ainoa asia mitä teidän täytyy tehdä. Ja jos tuo syntinen katsoo sinua, kun olet pukeutunut sillä tavalla ja toimit sillä tavalla, takaosa pystyssä, ja työnnettynä ulos ja puristettuna sisälle ja tuon kaltaiset vaatteet yllänne ja sitten te menette niissä ulos. Kuunnelkaa nyt, se ei ole mikään vitsi! Tämä on Evankeliumia. Ja te teette sillä tavalla ja joku

syntinen katsoo teitä himoiten, niin tuomionpäivänä, kun hän vastaa aviorikoksesta, kuka aiheutti sen? Te teitte sen. Te tulette vastaamaan siitä, koska esittelitte itseänne sillä tavalla.

112. "Mutta," te sanotte, "he eivät valmista minkään muunkaltaisia vaatteita." He valmistavat ompelukoneita ja he yhä myyvät kankaita. Se ei ole mikään puolustus! Se johtuu siitä että te olette menneet pois Sanasta! Se ei ole suosittua. Se on vaikeata.

113. Eräs kuuluisa saarnaaja laski kerran kätensä päälleni ja sanoi, "Minä tulen laskemaan käteni päällesi ja ajamaan tuonpahan ulos." Minä sanoin, "Minkä?"

114. "Sen kun puhut naisista sillä tavalla." Hän sanoi, "Ihmiset pitävät sinua profeettana. "

Ja minä sanoin, "Minä en ole mikään profeetta."

115. Hän sanoi, "Mutta he pitävät sinua profeettana, veli Branham." Ja hän sanoi, "Sinun tulisi opettaa noita ihmisiä, noita naisia, kuinka saada suuria hengellisiä siunauksia. Ja sinä vain jatkuvasti sanot heille siitä kuinka he leikkaavat hiuksiaan ja muista senkaltaisista asioista. He eivät tule kuuntelemaan sitä."

Minä sanoin, "Minä tiedän sen."

Hän sanoi, "Miksi et opeta heille suurempia asioita?"

116. Minä sanoin, "Kuinka minä voin saarnata, opettaa heille algebraa, kun he eivät tunne aakkosiaan, kun heillä ei ole edes aivan tavallista säädylisyyttä?"

117. Ja te miehet jotka tahdotte antaa naistenne toimia sillä tavalla, vähän minä kunnioitan sitä että olisitte Kristitty mies, Abrahamin Siemen. Aamen! Minun on parasta jättää se rauhaan, tai saan teidät kaikki nousemaan ylös ja menemään kotiin. Hyvä on. Yhtenä näistä päivistä te ette tule löytämään jotakinsillä ylhäällä.

118. Te sanotte, "Ei sillä ole merkitystä." Se merkitsi Paavalille. Ja Jumalalle, Eedenin Puutarhassa. Raamattu sanoo että naisella tulee olla pitkä tukka! Ja ilman sitä, missä te olette? "Hyvä on," te sanotte, "ei sillä ole merkitystä." Raamattu sanoo että sillä on! Älkää antako Perkeleen järkeillä kanssanne ja sanoa teille,"Se on nykyaikaista, se kyllä sopii." Se ei sovi! Te sanotte, "En tiennyt sitä aikaisemmin." Nyt te tiedätte sen. Ymmärrätekö? Tutkikaa ja nähkää onko se oikein. Tulen nyt jättämään sen rauhaan. Hyvä on.